

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
164

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4114

Περί του Κώδικος «περί Ταμείου Νομικών».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπό όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 28 Σεπτεμβρίου 1960 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Κυρούται ό υπό της Επιτροπής του άρθρου 1 του Ν. Δ. 3791)1957 καταρτισθείς Κώδιξ «περί Ταμείου Νομικών», έχων ούτω :

Κ Ω Δ Ι Ε

ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ίδρυσις — Έδρα — Σκοπός.

Άρθρον 1.

Τό επί τη βάσει του Νόμου 4448 του έτους 1929 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων αυτόν μεταγενεστέρων Νόμων και Νομοθετικών Διαταγμάτων συσταθέν και λειτουργούν εν Αθήναις Ταμείον Συντάξεων Νομικών διέπεται έφεξής υπό των διατάξεων του παρόντος Κώδικος.

Άρθρον 2.

1. Τό Ταμείον τούτο αποτελεί νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου υπό τόν τίτλον «Ταμείον Νομικών» υπαγόμενον εις την έποπτείαν του επί της Δικαιοσύνης Υπουργού.

2. Έν τω παρόντι διά του όρου Ταμείον νοείται τό Ταμείον Νομικών. Διά του όρου ήσφαλισμένος νοείται και ή ήσφαλισμένη. Διά του όρου δικηγόρος νοείται και ό δόκιμος.

Άρθρον 3.

Σκοπός του Ταμείου είναι: α) ή χορήγησις περιοδικής παροχής (συντάξεως) εις τούς ήσφαλισμένους αυτού και εν περιπτώσει θανάτου εις τας οικογενείας αυτών, β) ή χορήγησις ειδικής παροχής εις τας νυμφευόμενας θυγατέρας ήσφαλισμένων και συνταξιούχων και γ) ή παροχή νοσοκομειακής περιθάλψεως εις τούς συνταξιούχους και τας οικογενείας αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διοίκησις.

Άρθρον 4.

1. Τό Ταμείον διοικείται υπό δωδεκαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, συγκαιμένου ως κατωτέρω :

- α) Έξ έξ έν ενεργεία δικηγόρων.
- β) Έξ ένός συμβολαιογράφου.
- γ) Έξ ένός Συμβούλου της Έπικρατείας.
- δ) Έξ ένός Άρεοπαγίτου.
- ε) Έξ ένός Νομικού Συμβούλου του Κράτους.
- στ) Έκ του Γενικού Δ)ντού Δ)νσεως Δ)σύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, και

ζ) Έξ ένός συνταξιούχου μιας των άνω κατηγοριών, άπάντων ήσφαλισμένων εις τό Ταμείον.

2. Πρόεδρος ή Σύμβουλος του Ταμείου δέν δύναται νά είναι Υπουργός, Βουλευτής, Δήμαρχος ή Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Δικηγορικού ή Συμβολαιογραφικού Συλλόγου.

3. Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου διορίζεται εκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α' μελών.

4. Ό Πρόεδρος και τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται υπό του Υπουργού Δικαιοσύνης, διά πράξεως αυτού εκδιδομένης έντός του β' 15θήμερου του μηνός Ιουνίου του έτους της λήξεως της θητείας του υπάρχοντος Διοικητικού Συμβουλίου και δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, συμφώνως προς τούς όρισμούς των έπομένων παραγράφων. Διά της πράξεως ταύτης καθορίζεται και ή σειρά των άναπληρωματικών μελών.

5. Η θητεία του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής, άρχομένη την 1ην Ιουλίου του πρώτου έτους του διορισμού του και λήγουσα την 30ην Ιουνίου του τρίτου έτους. Μετά την λήξιν της θητείας του τό Διοικητικόν Συμβούλιον άσκει τά καθήκοντα αυτού μέχρι του διορισμού του νέου τοιούτου.

6. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον έν άρχή εκάστης τριετίας εκλέγει διά μυστικής ψηφοφορίας εκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α' μελών αυτού έν ως Άντιπρόεδρον. Έν περιπτώσει χρεύσεως της θέσεως του Άντιπροέδρου, τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει: κατά τόν αυτόν τρόπον νέον τοιούτον διά τό ύπόλοιπον της θητείας.

7. Έν περιπτώσει χρεύσεως της θέσεως του Προέδρου ή τινός των τακτικών ή άναπληρωματικών μελών πρό της λήξεως της θητείας αυτού, διορίζεται νέος τοιούτος διά τό ύπόλοιπον της θητείας, τηρουμένης της έν παραγράφοις 8, 9, 10, 11, 12 και 13 όριζομένης διαδικασίας.

8. Έκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α' έξ (6) τακτικών μελών διορίζονται α) τέσσαρα, ως και ίσος αριθμός άναπληρωματικών, εκ καταλόγου συντασσόμενου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και περιέχοντος αριθμόν δικηγόρων εκ των παρ' Αρείφ Πάγφ μελών του Συλλόγου διπλάσιον των διοριστέων τακτικών και άναπληρωματικών, β) έν τακτικόν μέλος και τό άναπληρωματικόν τούτου εκ καταλόγου συντασσόμενου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, περιέχοντος διπλάσιον αριθμόν δικηγόρων εκ των παρ' Αρείφ Πάγφ μελών του Συλλόγου, γ) έν τακτικόν μέλος και τό άναπληρω-

ματικών τούτου, ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν δικηγόρων ἐκ τῶν παρ' Ἐφεταῖς Θεσσαλονίκης μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἢ ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

9. Τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχείον β' τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου διορίζονται ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν Συμβολαιογράφων ἐκ τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐχόντων 10ετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου.

10. Τὰ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. γ', δ' καὶ ε' τακτικὰ μέλη, ὡς καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ τούτων, διορίζονται ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκάστου τῶν Σωμάτων τούτων καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀντιστοίχου Σώματος.

11. Τοῦ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. στ' τακτικοῦ μέλους, διορίζεται ὡς ἀναπληρωματικὸν ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐπὶ 2ῳ τοῦλάχιστον βαθμῷ.

12. Τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. ζ' τακτικὸν μέλος, ὡς καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου, ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

13. Οἱ ἐν παραγρ. 8, 9 καὶ 10 κατάλογοι δεόν νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεως του. Περαιρημένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν κατ' οἰκίαν αὐτοῦ κρίσιν.

14. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. γ' μέλος, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου τὸ ὑπὸ στοιχ. δ' τῆς αὐτῆς παραγρ. μέλος.

15. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναπληρῶσι τὰ τακτικὰ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν.

16. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

17. Καθήκοντα Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὀριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

18. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμβούλων εἶναι ἐπὶ τιμῇ. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρέχωνται πρὸς τούτους καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην συνεδρίαν, καθοριζόμενα διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων.

19. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως ἐπὶ ἑξ συνεχεῖς συνεδριάσεις δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

20. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦλάχιστον δις κατὰ μῆνα καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐπὶ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 14 παρ. 1 καὶ 4. Διὰ τὴν λήψιν ὁμοῦς ἀποφάσεων ἢ γνωμοδοτήσεων δι' ὧν προτείνεται ἡ ἐκδοσις Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν πράξεων ἢ ἀποφασίζεται πρόσληψις προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἀρμοδιότητες τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ τούτου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐνεργείας μὴ προβλεπομένων ἐν τῷ ἐγκυκλιμένῳ προϋπολογισμῷ δαπανῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ εποπτεύον Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ν' ἀναθέτῃ εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς ἐν ἢ πλείονα μέλη τοῦ Συμβουλίου ὠρισμένας ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀναθέτει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐκ Δικηγόρων μέλη αὐτοῦ, ἀναπληρούμενα κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 15 τοῦ προηγουμένου άρθρου ὀριζόμενα, ὑπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἀφορώσας τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, ὑποθέσεις. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω μελῶν καὶ σύμφωνος γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχούσης τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου. Δύναται ὁμοῦς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἐν ἢ πλείονα τῶν μελῶν τούτων ὠρισμένας ὑποθέσεις ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, διὰ πλειοψηφίας τῶν 3/4 τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ πρόσληψεως Εἰδικοῦ Συμβούλου, κεκτημένου εἰδικότητος περὶ τὰ οἰκονομικο—ἀσφαλιστικά καὶ λογιστικά.

Ἡ πρόσληψις αὐτοῦ γίνεται διὰ συμβάσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐπὶ χρόνῳ καθοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οὐχὶ μείζονι τοῦ ἔτους, δυναμένη ν' ἀνανεῶται ἐκάστοτε διὰ νέας ἀποφάσεις.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορισθῆσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Τὰ καθήκοντα τούτου καθορίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν κωλύματι αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του, ἀντιπροσωπεύει τὸ Ταμεῖον δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως, τηρῶν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ἀσκεῖ τὰ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ Ὁργανισμῷ τοῦ Ταμείου καθοριζόμενα καθήκοντα.

2. Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἡσφαλισμένοι.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς οἱ κάτωθι:

Α'. Ἀμισθοί.

α) Οἱ Δικηγόροι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Μητρώα τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἀσκούντες νομίμως τὸ δικηγορικὸν λειτουργημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ἐκτὸς ἂν ἐπιδίδονται συγχρόνως εἰς τὴν ἀσκήσιν ἑτέρου ἐπαγγέλματος, ἐργασίας ἢ τέχνης μὴ ἐπιτρεπομένης ἢ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ λειτουργημα τοῦ Δικηγόρου κατὰ τὰς ἐκάστοτε τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων διατάξεις.

Ὡς Δικηγόροι ἀσκούντες τὸ λειτουργημα θεωροῦνται, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος, καὶ οἱ ἐν ἀναστολῇ τελοῦντες κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων.

β) Οἱ Συμβολαιογράφοι.

γ) Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες καὶ Μεταγραφοφύλακες.

δ) Οἱ ἄμισθοι Δικαστικοὶ Κλητῆρες, ἐκτὸς ἂν ἀσκῶσι καὶ ἕτερον ἐπάγγελμα.

ε) Οἱ Δικολάβοι οἱ διορισθέντες διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ οἱ ὁμοίῳ τρόπῳ διοριζόμενοι ἐφεξῆς, ἐκτὸς ἂν ἀσκῶσι καὶ ἕτερον ἐπάγγελμα.

Β'. Ἐμισθοί.

α) Τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κλητῆρων,

α) καὶ οἱ Διευθύνται καὶ Ὑποδιευθύνται Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

β) Τὸ κύριον καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κλητῆρων.

γ) Τὸ κύριον καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, Πταισματοδικείων καὶ Εἰρηνοδικείων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ποινικῶν κλητῆρων, κλητῆρων ἀκροατηρίου καὶ τῶν ἐμμίσθων τοιούτων.

δ) Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν ταῖς θέσεσι ταύταις, ἦσαν ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου.

ε) Τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

στ) Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων καὶ εἰδικῶν ληξιαρχείων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κλητῆρων.

ζ) Οἱ Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορικῆς καὶ Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, ὡς καὶ οἱ Γραμματεῖς, Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ἀεροπορικῆς Δικαιοσύνης.

η) Οἱ φορολογικοὶ δικασταὶ καὶ ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Συντάγματος Δικασταὶ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, εἶχον ὑπὲρ 10ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ. Οὗτοι δικαιοῦνται ὅπως, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰς τὰς ἄνω θέσεις, ζητήσωσι τὴν καύσιν τῆς ἀσφαλίσεως αὐτῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ.

θ) Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες τοῦ Ταμείου.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως οἱ ἱατροδικασταί, οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, οἱ ἄμισθοι, οἱ ἔκτακτοι ἢ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσῃ ἢ ἐπὶ ἀπολαυῇ ποσοστῶν ἢ ἄλλων δικαιωμάτων ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι καὶ καθαρῶς τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει.

3. Δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ κατόπιν δηλώσεων τῶν, βάσει τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 4448)1929 καὶ 4685)1930, ἐξαιρεθέντες τῆς ἀσφαλίσεως καὶ μὴ ἀνακαλέσαντες τὰς δηλώσεις ταύτας, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Ν. 5963)1933, Α. Ν. 1621)1939, 2732)1940, Ν. 1359)1944 καὶ 2112)1952.

4. Δὲν δύναται νὰ καταστή ἡσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ συνταξιούχος τοῦ Δημοσίου (πλὴν ἀναπήρου πολέμου) ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ὀργανισμοῦ καὶ συμπληρώσας τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, πλὴν τῶν διοριζομένων εἰς θέσεις Συμβολαιογράφων, ὡς καὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἀσφαλιζομένων τὸ πρῶτον Δικολάβων, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι δὲν εἶχον συμπληρώσει τὸ ἄνω ὀριζόμενον ὄριον ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς Δικολάβων.

5. Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4448)1929 διορισθέντες καὶ οἱ ἐφ' ἐξῆς διοριζόμενοι εἰς τινὰ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ θέσεων, δὲν δύνανται νὰ μετέχωσιν εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεῖα «Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικοῦ» καὶ «Ἀεροπορίας», δὲν ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς καταβολὴν τινὰ πρὸς αὐτά.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διοριζόμενοι εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω θέσεις δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐντὸς δεσμῶν, ἀφ' ἧς ἀπέκτησαν ἰδιότητα συνεπαγομένην τὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ Ταμείῳ καὶ συνοδευομένην ὑπὸ βεβαιώσεως περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων Ταμείων, ὅποτε διατηροῦσι τὴν παρὰ τοῖς Ταμείοις τούτοις ἀσφάλισιν των.

Διακρίσεις Ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπαντες οἱ ἡσφαλισμένοι (ἄμισθοι καὶ ἄμισθοι) τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ διακρίνονται εἰς δύο τάξεις, πρώτην καὶ δευτέραν.

2. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν περιλαμβάνονται:

Α) Ἐκ τῶν ἄμισθων:

α) Οἱ Δικηγόροι.

β) Οἱ Συμβολαιογράφοι.

γ) Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες ἢ Μεταγγραφοφύλακες καὶ Β) Ἐκ τῶν ἐμμίσθων:

α) Οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀκολούθου συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω, ὡς καὶ οἱ Διευθύνται καὶ Ὑποδιευθύνται τῶν Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

β) Τὸ κύριον, ὡς καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως Γ' καὶ ἄνω.

γ) Τὸ κύριον, ὡς καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, Πταισματοδικείων καὶ Εἰρηνοδικείων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως Γ' συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω.

δ) Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Ἐπίτροπος.

ε) Τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

στ) Τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων καὶ Εἰδικῶν Ληξιαρχείων ἀπὸ τοῦ Γραμματέως Β' συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω.

ζ) Οἱ σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς, Ἀεροπορικῆς καὶ Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, ὡς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ Ὑπογραμματεῖς τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ἀεροπορικῆς Δικαιοσύνης.

η) Οἱ φορολογικοὶ Δικασταὶ καὶ ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Συντάγματος Δικασταὶ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως καὶ ἄνω.

θ) Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀκολούθου καὶ ἄνω.

3. Οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων (ἄμισθων καὶ ἐμμίσθων) περιλαμβάνονται εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

4. Ἠσφαλισμένοι μὴ περιλαμβανόμενοι εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω τάξεων, κατατάσσονται ἀναλόγως δι' ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω τάξεων.

5. Οἱ ἡσφαλισμένοι ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες τοῦ Ταμείου καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται συντάξεως ἄμισθου ἡσφαλισμένου, ἀναλόγως τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσι τάξεως, ὑποκειμένοι ὅμως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀντιστιχοῦ τάξεως ἐμμίσθων ἐν γένει ἡσφαλισμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 9.

1. α) Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος μετέχει νομίμως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου.

β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις ἀνατρέχει ἀπὸ μὲν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1929 καὶ ἐντεύθεν διὰ πάντας τοὺς κατηγόμενους κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην μίαν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἁρθρ. 7 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, διὰ δὲ τοὺς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀποκτήσαντας ἢ ἀποκτώντας τοιαύτην ἰδιότητα, ἀφ' ἧς ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὴν ἰδιότητα ταύτην, ἐξαιρουμένων τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος τὸ πρῶτον ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὃν ἰσχύουσι τὰ εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι ὀριζόμενα.

γ) Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, συνυπολογίζεται καὶ ὁ προηγούμενος τυχὸν χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ.

2. Δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, ὁ τῆς προσωρινῆς παύσεως λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς, καὶ ὁ χρόνος τῆς, συνεπείᾳ ποινικῆς διώξεως, καταστάσεως ἀργίας, προσωρινῆς παύσεως ἢ προφυλακίσεως, ἐφ' ὅσον ἡμολοῦνται ὀριστικῇ ἀπόλυσις.

3. Οἱ ἡσφαλισμένοι δικαιοῦνται ἐκάστοτε ὅπως αἰτῶνται παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν βελτίωσιν χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν ὑπερβαίνοντος τὴν δεκαετίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐκπληρώσει πλήρως τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἥτις εἶναι ἀνέκκλητος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πόροι τοῦ Ταμείου

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται:

α) Ἐκ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐμίσθων ἡσφαλισμένων, καθοριζομένης εἰς δραχμὰς ἐβδομήκοντα πέντε (75) διὰ τοὺς τῆς πρώτης τάξεως καὶ δραχ. πενήτην (50) διὰ τοὺς τῆς δευτέρας τοιότης, πλέον ποσοστοῦ 2 α) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ἀλλὰ μέχρι δραχμῶν διακοσίων (200) ἐν συνόλῳ. Ἡ ἄνω εἰσφορὰ ὀφείλεται καὶ διὰ τὸν χρόνον διαθεσιμότητος ἢ ἄλλης καταστάσεως μὴ συνεπαγομένης τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν, ἐξαίρεσει τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 9 ἀναφερομένων περιπτώσεων.

β) Ἐκ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστητε ἰσχύουσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ὡς καὶ τῶν Δικηγόρων τακτικῶν Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, καθοριζομένης εἰς δραχμὰς τριακοσίας (300).

γ) Ἐξ εἰσφορᾶς εἰσπραττομένης διὰ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου καὶ δι' ἐπικολλήσεως ἐν αὐτῷ ἀποκομμάτων τῶν χρησιμοποιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐνσήμων τοῦ Ταμείου, ὀριζομένων κατὰ μῆνα αα) διὰ τοὺς Δικηγόρους καὶ Ὑποθηκοφύλακας εἰς δέκα (10) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφ. ιδ' τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Πρωτοδικείου, ββ) διὰ τοὺς Δικολάβους εἰς δεκατρία (13) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφίῳ ιδ' τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, γγ) διὰ τοὺς Ἀμίσθους Δικαστικούς Κλητῆρας, τοὺς μὴ κεκτημένους καὶ ἰδιότητα ἐμίσθου τοιοῦτου, εἰς δέκα πέντε (15) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφίῳ ιδ' τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ἐπικολληθέντων ἀποκομμάτων ἐνσήμων, δὲν καλύπτει ἐξ ὅλοκλήρου τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐλάχιστον ὄριον, οἱ ὑπόχρεοι ὀφείλουσιν ὅπως συμπληρώσιν τὸ ὑπόλοιπον δι' ἐπικολλήσεως ὁλοκλήρων τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀπαιτούμενων ἐνσήμων.

Εἰς τήρησιν ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ ἄμισθοι ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν καὶ μέχρι τῆς ἐκ ταύτης ἐξόδου τῶν, ἐξαίρεσει τῶν Συμβολαιογράφων, τῶν ἐν ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων, τῶν Δικηγόρων Καθηγητῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ τῶν ἄμισθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, καθ' ὅσον χρόνον οἱ τελευταῖοι τυγχάνουσιν καὶ ἐμίσθοι τοιοῦτοι.

Διὰ ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων ἐφοδιάζονται οἱ ὑπόχρεοι πρὸς τήρησιν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐπὶ τῇ συγχρόνῳ ὑπὸ τούτων παραδίδει τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

δ) Ἐκ κρατήσεως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, τῶν τοῦ πρώτου μηνὸς ἀποδοχῶν τοῦ διοριζομένου εἰς ἐμίσθον ὑπηρεσίαν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας καθίσταται ἡσφαλισμένος τοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ τῆς διαφορᾶς ἀποδοχῶν, ἐν ἣ περιπτώσει ἦτο αὗτος ἡσφαλισμένος τῆς κατηγορίας ἐμίσθων.

Διαφορὰ ἀποδοχῶν νοεῖται ἡ μεταξὺ τῶν ἀποδοχῶν τῆς νέας θέσεως καὶ τῆς ἥν προηγουμένως κατεῖχε.

Ἡ ἀνωτέρω κράτησις δύναται νὰ γίνηται εἰς ἑξ ἰσας μηνιαίας δόσεις ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

ε) Ἐκ κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου μηνὸς τῶν ἐμίσθων ἡσφαλισμένων, λόγῳ προαγωγῆς ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως γενομένης αὐξήσεως τούτων. Εἰς τὰς ἀποδοχὰς περιλαμβάνονται ὁ βασικὸς μισθός, τὰ πάσης φύσεως ἐπιδόματα καὶ αἱ προσαυξήσεις τούτου.

στ) Ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῶν κρατουμένων ἐκ τῶν μηνιαίων

ἀποδοχῶν ἡσφαλισμένου ἐμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου, λόγῳ ἀδείας ἀπουσίας αὐτοῦ ἄνευ ἀποδοχῶν ἢ μετὰ περιορισμένων ἀποδοχῶν ἢ λόγῳ προσωρινῆς παύσεως αὐτοῦ ἢ λόγῳ διαθεσιμότητος τῇ αἰτήσῃ του ἢ μὴ, ἢ λόγῳ θέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν ἕνεκα ποιότης καὶ ἕνεκα παντὸς ἐτέρου λόγου, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος περιεχομένου εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος τοῦ Ταμείου δὲν εἶναι μέτοχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ὡς ἄνω κρατήσεων.

ζ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) ὑπὸ τοῦ τὸ πρῶτον διοριζομένου εἰς θέσιν ἄμισθου ἡσφαλισμένου πρώτης τάξεως καὶ ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) παρὰ τοῦ τὸ πρῶτον διοριζομένου εἰς θέσιν ἄμισθου ἡσφαλισμένου δευτέρας τάξεως.

Προκειμένου διορισμοῦ Δικηγόρων ἀπ' εὐθείας παρ' Ἐφετεῖο ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ ἄνω καταβολὴ ὀρίζεται εἰς δραχ. τέσσαρας χιλιάδας (4.000) διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας πεντακοσίας (7.500) διὰ τὴν δευτέραν.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἄνω ποσῶν ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως περὶ διορισμοῦ.

η) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὸ τοῦ ἀσκουμένου πτυχιούχου τῆς νομικῆς. Οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι δὲν δύνανται νὰ ἐγγράψωσι τὸν ἀσκούμενον ἄνευ προσκομίσσεως σχετικοῦ διπλοτύπου πληρωμῆς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἄνω ποσού.

θ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἐφέταις Δικηγόρου καὶ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3.500) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ τοιοῦτου.

Εἰς περίπτωσιν ἀπ' εὐθείας προαγωγῆς παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καταβάλλονται ἀμφότερα τὰ ἄνω ποσά.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ποσῶν τούτων ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς περὶ προαγωγῆς αἰτήσεως.

ι) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν διακοσίων (200) διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν γνωμοδότησιν νομικοῦ περιεχομένου, μὴ ἐπιβαλλομένην ὑπὸ νόμου καὶ συντασσομένην παρ' οἰουδήποτε Δικηγόρου ἢ νομικοῦ ἡσφαλισμένου ἢ μὴ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον προσάγεται ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς.

ια) Ἐκ καταβολῆς λεπτῶν πενήτην (0,50) διὰ πᾶσαν ἐγγείρισιν μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως, ὡς καὶ ἐκθεσιν προφορικῆς τοιαύτης, παρὰ παντὸς καὶ δραχμῆς μιᾶς (1) παρ' ἡσφαλισμένου.

ιβ) Ἐκ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου δραχ. πέντε (5) κατὰ τὴν ὑποβολὴν οἰασδήποτε αἰτήσεως ἢ δικηγόρου, ὡς καὶ παντὸς ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, Δικηγορικῶν καὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων καὶ Συλλόγων Δικαστικῶν Κλητῆρων, τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, Ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ὑπαγομένους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, εἰς Εἰρηνοδικεῖον, Πταισματοδικεῖον, τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπεθέσεων διοικητικῆς φύσεως, πρώτου βαθμοῦ, Εἰδικὸν Ἀφ' ἑξαρχεῖον, Εἰρηνοδικὴν, Πταισματοδικὴν καὶ Ὑποθηκοφύλακα, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀσκήσιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου.

Ἐκ δραχμῶν δέκα (10) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς Πρωτοδικεῖον, Πλημμελειοδικεῖον, μονομελὲς ἢ πολυμελὲς, Διοικητικὸν Δικαστήριον πάσης φύσεως, τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν οἰασδήποτε διοικητικῆς φύσεως, δευτέρου βαθμοῦ, Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον, εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους, Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσηγητάς.

Ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς Ἐφετεῖον, Στρατοδικεῖον, Ναυτοδικεῖον, Ἀεροδικεῖον, πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους, Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσηγητάς.

τάς. Ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Ἀρείον Πάγον, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Στρατιωτικὸν Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον καὶ Κακουργιοδικεῖον, πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων αὐτῶν, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους καὶ Εἰσηγητάς.

ιγ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πέντε (5) ὑπὸ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου διὰ τὴν πρώτην καὶ πᾶσαν μετ' ἀναβολὴν ἐγγράφῃ ὑποθέσεως εἰς τὰ πινάκια τοῦ Εἰρηνοδικείου, δραχμῶν δέκα (10) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Πρωτοδικείου μονομελοῦς ἢ πολυμελοῦς, δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Ἐρετείου καὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ιδ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πέντε (5) ὑπὸ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου δι' ἐκάστην παράστασιν αὐτοῦ, ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, Πταισματοδικείου, οἰασδήποτε Ἐπιτροπῆς πρώτου βαθμοῦ, Εἰρηνοδικίου, Πταισματοδικίου, Ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, Συμβολαιογράφου ἐν τῇ διεξαγωγῇ πλειστηριασμοῦ ἢ ἐν ἐνεργείᾳ οἰασδήποτε πράξεως. Ἐκ δραχμῶν δέκα (10) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον Πρωτοδικείου. Πλημμελειοδικείου Μονομελοῦς ἢ Πολυμελοῦς, Διοικητικοῦ Δικαστηρίου πάσης φύσεως, οἰασδήποτε Ἐπιτροπῆς δευτέρου βαθμοῦ, Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων τούτων, Εἰσαγγελέως, Δικαστοῦ, Ἀνακριτοῦ, Εἰσηγητοῦ, Ἐπιτρόπου, Δικαστικοῦ Συμβουλίου, Ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν γένει ἐνώπιον πάσης Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ὡς καὶ δι' ἐκάστην παράστασιν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν πραγμάτων πτωχεύσεως, σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ κατάθεσιν ἐγγράφων πρὸς τὴν Γραμματεῖ τῆς πτωχεύσεως. Ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον Ἐρετείου, Στρατοδικείου, Ἀεροδικείου, Ναυτοδικείου, Προέδρου τῶν Δικαστηρίων τούτων, τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων, Ἐπιτρόπων, Ἀνακριτῶν καὶ Εἰσηγητῶν. Ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ Κακουργιοδικείου, τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων τούτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων, Ἐπιτρόπων καὶ Εἰσηγητῶν.

ιε) Ἐκ καταβολῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200) ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ἐκάστοτε ποσοῦ λόγῳ δικαστικοῦ ἐνόημου ἀγωγῆς ἢ ἄλλου δικηγόρου ὑποκειμένου εἰς δικαστικὸν ἐνόημον κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Ἡ μὴ πληρωμὴ ἐπάγεται οἷος συνεπειὰ καὶ ἡ μὴ καταβολὴ τοῦ δικαστικοῦ ἐνόημου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 8 τοῦ Νόμου ΓΛΟΗ) 1912 «περὶ δικαστικοῦ ἐνόημου» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 235) 1914 ὁριζόμενα.

ιστ) αα) Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου πάσης συμβάσεως διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καταρτιζομένης, πλην τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐξαίρεσεων, ὡς καὶ πάσης ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου γιγνομένης ἢ συναινέσεως πρὸς ἐξάλειψιν ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς σχέσεως δι' ἣν ἡ ἐξοφλήσις, ἡ ὑπόθηξις, ἢ προσημείωσις, δὲν κατεβλήθη τὸ ὡς ἀνωτέρω ἀναλογικὸν δικαίωμα.

Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ ἄνω δικαίωμα περιορίζεται:

1. Ἐπὶ ἐργολαβικῶν συμβάσεων ἐν αἷς εἰς τῶν συμβαλλομένων εἶναι τὸ Δημόσιον, Δημόσιαι ἐν γένει Ὑπηρεσίαι, Ἱδρύματα καὶ Ὁργανισμοὶ ἢ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, εἰς ἧμισυ (1/2) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

2. Ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἰδρύσεως Ἱδρυμάτων Φιλανθρωπικῶν καὶ Κοινωφελῶν σκοπῶν εἰς τὸ ἐν τέταρτον (1/4).

3. Ἐπὶ πράξεων συμβιβασμοῦ, ἀφορωσῶν κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεὰς πρὸς τὸ Κράτος καὶ Κοινωφελῆ Ἱδρύματα ἢ σκοποὺς διεπομένους ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 2039) 1939, ὡς ἐτροποποιήθη, εἰς τὸ ἧμισυ (1/2) μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶν τὰς δραχ. 1.000.

4. Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περιορίζεται τοῦτο ἢ δεσπίζονται ἀπαλλαγῇ.

ββ) Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ πέντε τοῖς χιλίοις (5000) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου πάσης συνιστωμένης ἐμπορικῆς ἐταιρείας, ὡς τοῦτο προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 42-46 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δημοσιεύσιν τῶν καταστατικῶν τῶν ἐταιρειῶν τούτων.

Εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ αὐτοῦ ποσοστοῦ ὑπόκεινται ἐπὶ τῇ κατὰ τὰ ἄνω δημοσιεύσει 1) ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων ἢ ἐπερχομένη διὰ τροποποιήσεως τῶν καταστατικῶν τῶν ἀνωτέρω ἐταιρειῶν, ἐξαίρουμένων τῶν ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, 2) τὸ κεφάλαιον τῶν μετατρεπομένων ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν εἰς ἀνωνύμους ἢ τοιαύτας περιορισμένης εὐθύνης καὶ τάνάπαλιν καὶ 3) τὸ κεφάλαιον τῶν παρατετινόμενων ὡς ἀνωτέρω ἐταιρειῶν, ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ πράξεις δημοσιεύονται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς λήξεως τῶν. ἡ αἱ πράξεις παρατάσεως συνετάγησαν μετὰ τὴν λήξιν τούτων.

Πᾶσα ἄλλη τροποποίησις ἢ παράτασις ὑπόκειται εἰς καταβολὴν δραχμῶν πέντε (5).

γγ) Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (500) ἐκ τῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐπὶ παντὸς συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, εἰσπραττομένων ἀναλογικῶν δικαιωμάτων.

Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις καταβάλλεται ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων:

1) Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου δικαιώματος διὰ τὴν ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ τοῦ τοιοῦτου ἐπὶ μεταίωσει τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπερχομένη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περιλήψεως προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ἢ διὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ἢ καταστατικοῦ ἀνωνύμου ἐταιρείας, τὸ ἧμισυ.

2) Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Συμβολαιογράφου διὰ τὴν σύνταξιν δημοσίας διαθήκης ἢ πίνακος κατατάξεως δραχ. πενήτηκοντα (50).

δδ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῆς μιᾶς (1) καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου δι' ἐπικολλήσεως ἐνόημου ἐπὶ πάσης συντασσομένης συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ συμβολαίου, ὡς καὶ παντὸς ἐκδιδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος.

εε) Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως, καταβαλλομένου φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων, πλην τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξαίρεσεων.

Ἐν περιπτώσει ὁριστικοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης ἐντεταλμένης ἀρχῆς μείζονος ἀξίας, ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος τῷ Ταμείῳ δικαιώματος καὶ τοῦ προκύπτοντος τοιοῦτου ἐκ τοῦ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας, ὑπολογιζομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, συνεισπράττεται μετὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ σχετικοῦ φόρου ἢ τέλους.

Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἐδαφ. ιστ' (αα) συμβάσεων.

ζζ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν τριῶν (3) διὰ πᾶσαν ἐν πρωτοτύπῳ καταχωρίσιν γενομένην ὑπὸ παντὸς ἀμίσθου Ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καταβαλλομένων ὑπὸ τούτου (τοῦ Ὑποθηκοφύλακος) ἅμα τῇ καταχωρίσει.

ηη) Ἐκ ποσοστοῦ δύο καὶ ἡμίσεος τοῖς χιλίοις (2,5000) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου, διὰ τὴν μεταγραφὴν πάσης πράξεως μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἢ οἰουδὴποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου, καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ πρὸς δυν ἢ μεταβιβάσει εἰς τὸν συντάσσοντα τὸ σχετικὸν συμβόλαιον Συμβολαιογράφου, ὑπ' εὐθύνην του, ἐξαίρεσει τῶν ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας μεταβιβάσεων ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων τῶν ἐν τῷ Νόμῳ 1587) 50 ἀναφερομένων καὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς, δυνάμει νόμων, δεσπίζεται εἰδικῶς μείωσις ἢ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἐν περιπτώσει ὁριστικοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης ἐντεταλμένης ἀρχῆς μείζονος ἀξίας, ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος τῷ Ταμείῳ δικαιώματος καὶ τοῦ προκύπτοντος τοιοῦτου ἐκ τοῦ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας, ὑπολογιζομένη ὑπὸ

της αρμοδίας Αρχής, συνεπράττεται μετά της διαφορᾶς τοῦ σχετικοῦ φόρου ἢ τέλους.

9) Ἐκ δραχμῶν δύο καὶ λεπτῶν πενήντα (2,50) δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν, τοῦ ἡμίσεος δὲ δι' ἐπιδόσεις, τὸ ἀποδεικτικὸν τῶν ὁποίων δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἀφορώσων ποινικὰ δικόγραφα ἢ ἄλλα ἐγγράφα δημοσίων ἀρχῶν, καὶ δραχ. 25 (6) διὰ πᾶν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἢ ἐπαναληπτικὸν τοιοῦτον, διὰ πᾶσαν ἐκθεσιν κηρύξεως, ἐξώσεως, ἀποβολῆς, ἐγκαταστάσεως, προσωποκρατήσεως, ὡς καὶ διὰ διαμαρτυρικὸν οἰονδήποτε, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὰς πράξεις ταύτας δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου ὀργάνου.

Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν μητρώου ἐπιδόσεων δι' ἐκάστην τῶν ἄνω περιπτώσεων καὶ ἐτέρου ἐκθέσεων χορηγουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

κ) Ἐξ ἐτησίας εἰσφορᾶς τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων ἐκ δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) καταβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀναπροσαρμόζεται κατ' ἔτος, ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1962, εἰς ποσὸν δραχμῶν ἰσοῦμενον πρὸς ποσοστὸν 70 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτησίων συμβολαιογραφικῶν πράξεων, ὅχι δὲ μὴς ἑλασσαν τῶν δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

κα) Ἐκ κρατήσεως ποσοστοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως τοῖς ἐκατὸν (11)2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ πάσης προμηθείας ὁπωσδήποτε γιγνομένης, ἐργολαβίας, ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίου ἢ ἄλλου ἔργου, δαπάνης λήγου μεταφορᾶς, ἐκποίτησεως ἀγρῆστου ὕλικου καὶ τῶν καταβληθέντων ἐνοικίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ὁπωσδήποτε ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν.

Ὁ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἰσχύον ἀντίστοιχος πῶρος διατηρεῖται.

Προκειμένου περὶ ὀργανισμῶν πάσης φύσεως Δημοσίου Δικαίου, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα, ἐποπτεῖαν ἢ ἐπωσθήποτε ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὁ ἀνωτέρω πῶρος ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (2 ο)ο).

κβ) Ἐκ δραχμῶν πέντε (5) δι' ἕκαστον πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τούτου, Ὑποθηκοφυλακείου ἢ Μεταγραφοφυλακείου ἢ Κτηματολογικοῦ Γραφείου, τῶν Δικηγορικῶν καὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων καὶ Συλλόγων Δικαστικῶν Κλητῆρων, Δικαστικῆς Αρχῆς, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικροτίας, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Συμβολαιογράφου ἢ οἰονδήποτε Δικαστηρίου Τακτικοῦ ἢ Διοικητικοῦ ἐν γένει, Στρατιωτικοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας, Προέδρου ἢ Γραμματέως ἢ Ἐπιτρόπου, Εἰσπγγελέως, Μεταφραστικοῦ Γραφείου, Μεταφραστοῦ, Ἑρμηνέως, Βοηθοῦ ἑρμηνέως καὶ ἐμμετρου εἰδικοῦ ληξιαρχείου, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ἕκαστον ἀπόσπασμα ἢ ἀντίγραφον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν ἄνω ἀρχῶν, Συλλόγων, Δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, Δικηγόρου, Δικολόγου, Δικαστικοῦ Κλητῆρος, πλὴν τῶν Συμβολαιογράφων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ἢ ἀντίγραφα ταῦτα ἐκδίδονται πρὸς χρῆσιν τῶν ἡφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

κγ) Ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς δέκα πέντε τοῖς ἐκατὸν (15 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς ἢ προστίμου καὶ συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικροτίας, παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρ' Ἐφετείου, Κακουργιοδικείου, Πλημμελειοδικείου, Πταιματοδικείου, Στρατοδικείου, Ναυτοδικείου, ἢ Διαρκoῦς Στρατοδικείου Ἀεροπορίας ἢ τῶν τακτικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων οἰονδήποτε βαθμοῦ ἢ παρ' οἰονδήποτε Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων ἢ Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ ἐν γένει, Δικαστηρίων ἢ Δικαστοῦ, ὡς καὶ ποσοῦ ἴσου πρὸς δέκα πέντε τοῖς ἐκατὸν (15 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ὀριζομένου ποσοῦ πρὸς μετατροπὴν ἐπιβληθείσης εἰς τινα ποινῆς, εἰσπραττομένων μετὰ τοῦ προστίμου κλπ.

κδ) Ἐκ δραχμῆς μιᾶς (1) καταβαλλομένης παρὰ παντός, εἰς ὃν ἐπιβάλλεται ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας.

κε) Ἐκ τῶν προσόδων τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

κστ) Ἐκ τῶν καταβολῶν λόγῳ γάμου.

κζ) Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου δικαστικῆς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ (Δελτίου).

κη) Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς διαχείσεως τῶν ἐγγυήσεων τῶν Συμβολαιογράφων.

2. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα ια', ιβ', ιγ' καὶ ιδ' ἀναγραφόμενων δὲν ὑπόκειται οἱ κατὰ Νόμον ἐκπρωποῦντες τὸ Δημόσιον ἐνώπιον Δικαστηρίου Δημόσιου Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ πτυχία ἀντιμισθία ἀμειβόμενοι πληρεξούσιοι τῶν κρατικῶν Ταμείων, Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ Ὁργανισμῶν ἐν γένει Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

3. Ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ιε' πόρου ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζόμενος συνήγορος κατηγορουμένου ἐπ' ἀκροατηρίου.

4. Ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ὀφείλονται καὶ ὑπὸ τῶν συμπληρωσάντων τεσσαρακονταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. Αἱ μὴ καταβληθεῖσαι παρακρατοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς συντάξεως. Ἡ τοιοῦτω τρόπῳ ἐξόφλησις τῶν μὴ καταβληθεῖσων εἰσφορῶν δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς προσαύξησιν τῆς συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19.

5. Αἱ ἐν ἄρθροισι 10, παρ. 1 ἐδαφ. α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ιβ', ιγ', ιδ', ιστ' ὑπεδαφ. γγ, ιζ' ιθ', κ', κβ', παρ. 7, 12, 23, 34, 35, 36 καὶ 40 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι εἰσφοραὶ τῶν ἡφαλισμένων καὶ γενικῶς δικαίωματα τοῦ Ταμείου, καθοριζόμενα εἰς ὀρισμένον ποσὸν δραχμῶν ἢ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ ἄλλων ποσῶν ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον (ἀριθμοῦς παραστάσεων κλπ.) ἀναπροσαρμόζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, πλὴν τῶν δι' ἐνόστημων εἰσπραττομένων, αἵτινες ἀναπροσαρμόζονται κατὰ 30 ο)ο ἀνὰ τριετίαν, ἐν κλιμακῶσει δὲ ἐντὸς αὐτῆς, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 10 ο)ο δι' ἕκαστον ἔτος.

6. Καθυστερούμεναι ἀσφαλιστικαὶ ὑποχρεώσεις ἐν γένει ἢ δικαίωματα τοῦ Ταμείου ἐξοφλοῦνται διὰ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς καθωρισμένων ποσῶν, διὰ τὴν ἐξοφλουμένην ὑποχρέωσιν ἢ δικαίωμα τοῦ Ταμείου.

7. Ἡ παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου παρεχόμενη δύναμις τῶν ἄρθρων 174—175 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν Διαταγμάτων τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1835 καὶ 21ης Μαρτίου 1836 ἐγγύσεις εἶδεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἀτόκως καὶ ὀρίζεται διὰ πῶς διοριζόμενος παρ' ἑδρᾶ Εἰρηνοδικείου εἰς δραχμὰς τρισχιλίας (3.000), παρ' ἑδρᾶ Πρωτοδικείου εἰς δραχμὰς ἑξαχιλίας (6.000) καὶ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονικίᾳ εἰς δραχμὰς δεκαχιλίας (10.000).

Οὐδεὶς διορίζεται Συμβολαιογράφος ἀν μὴ ἐπιτυγχάνῃ τῇ αἰτήσει του γραμματίων καταθέσεως τῆς ὡς ἄνω καθοριζομένης ἐγγυήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἡ ἐγγύσις ἐπιστρέφεται, μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς παρατίσεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ Συμβολαιογράφου, ἐφ' ὅσον ὁ Συμβολαιογράφος δὲν ὀφείλει τι πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ δικαιωμάτων κλπ.

Αἱ μέγοι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 18)1944 κατατεθεῖσαι ἐγγυήσεις δὲν ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δελτίον Δικαστικῶν Δημοσιεύσεων.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικὴν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν (Δελτίον).

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται, γίνονται, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἐξαιρέσεων, πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀττικῶ Κώδικος, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παντὸς ἐτέρου νόμου διατασσόμεναι ἢ προβλεπόμεναι ἐν γένει, διὰ φύλλου ὑπὸ τῆς

Κυβερνήσεως ὁρισμένου ἢ διὰ τοῦ τύπου ἐν γένει, δημοσιεύσεις, ἢ ἡ μία τῶν δημοσιεύσεων τούτων, ὅπου διατάσσονται ἢ προβλέπονται τοιαῦτα εἰς πλείονας ἐφημερίδας, ὡς καὶ πρόσθετος δημοσίευσις, ἐὰν τοιαύτη ὀρίζεται δι' ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν ὁρισμένῳ τόπῳ, πλὴν τοῦ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἢ δελτίου τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ δημοσιεύσεις τῶν προβλεπομένων περιλήψεων τῶν Συμβολαιογράφων ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 894, 968 καὶ 969 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας γίνονται διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον πρώτην ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀφορῶσι πλειστηριασμοὺς ἐνεργουμένους ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως Δήμου Ἀθηναίων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 41 τοῦ Νόμου 5230 καὶ ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 42 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17ης Ἰουλίου) 13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» προβλεπόμενα προγράμματα πλειστηριασμοῦ καὶ εἰσπραξίαι.

4. Ἡ μὴ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ δελτίου ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου.

5. Αἱ ἡμέραι ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος ἢ δελτίου, ἡ τιμὴ κατὰ φύλλον τούτου, ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῶν εἰς αὐτὰ ἐγγραφομένων, τὰ δικαιώματα ἐκάστης δημοσιεύσεως κατὰ στίχον καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκδόσεως, λειτουργίας, καταχωρίσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ δελτίου ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δημοσιευομένων εἰς τὸ δελτίον τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις Γάμου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαντες οἱ ἡσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι ὑποχρεοῦνται εἰς θήλωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν τελεσθέντος ἢ τελουμένου γάμου, ὡς καὶ τῶν γεννήσεων, νομιμοποιήσεων ἢ ἀναγνώρισεων τέκνων.

2. Τὸ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου ὀφειλόμενον ποσὸν κανονίζεται ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκεν ἢ ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τούτου, προκειμένου δὲ περὶ ἡσφαλισμένου ἔχοντος τελέσει γάμον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκεν ἢ ἀνήκει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀσφαλίσεως.

Τὸ ἄνω ποσὸν καθορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους α' τάξεως καὶ δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους β' τάξεως καὶ καταβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑπολογίζεται προσκύβησις πρὸς 50 ο ετήσιως μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

3. Προκειμένου περὶ γάμου τελουμένου ὑπὸ συνταξιούχου ὀφείλεται τὸ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ καθοριζόμενον ποσόν, ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκεν ἢ ἀνήκει οὗτος κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ καταβάλλεται τῷ Ταμείῳ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου. Ἐν μὴ ἐμπροσθέν καταβολῇ τοῦ ὀφειλόμενου ποσοῦ οὐδὲν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαίωμα παράγεται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ συνταξιούχου.

4. Ἐν περιπτώσει τελέσεως δευτέρου ἢ τρίτου γάμου, δι' ἑκάστον τοιοῦτον καταβάλλεται τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενον ποσόν.

5. Ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς λόγω γάμου δὲν αἰρεται ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου ὅπουδήποτε.

6. Εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος καταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ ἄγαμος ἡσφαλισμένος, ἀναγνωρίζων ἐξωγάμων τέκνον ἢ πλείονα τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐκείνος, ἐναντι τοῦ ὁποίου ἐγένετο δικαστικὴ ἀναγνώρισις ἐξωγάμου ἢ ἐξωγάμων τέκνων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1533 καὶ 1555 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Τὸ ποσὸν καθορίζεται ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκεν ἢ ἀνήκει ὁ πατὴρ κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου. Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου, ἀρχεται προσκύβησις πρὸς 50 ο ετήσιως.

7. Ἐπὶ ἐκουσίας ἢ δικαστικῆς ἀναγνώρισεως ἐξωγάμων

τέκνων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλεται τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἰδιαίτερώς διὰ τὰ ἐξ ἐκάστης γυναικὸς γεννώμενα.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀσφαλίσεως ὀφείλεται ὀλοκληρον ἢ μέρος τοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν γάμου ἢ δι' ἐκουσίαν ἢ δικαστικὴν ἀναγνώρισιν ἐξωγάμων τέκνων ὁρισμένου ποσοῦ, κρατεῖται ἡ ἀπονεμομένη εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ μηνιαία σύνταξις μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, συμψηφισομένη πρὸς αὐτήν.

9. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως μέλους πατρικῆς οἰκογενείας θανόντος ἀγάμου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτουμένου τὸ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὀριζόμενον ποσόν, ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ἢ τῆς τάξεως βάσει τῆς ὁποίας ἐσυνταξιοδοτεῖτο, προκαίμενου περὶ συνταξιούχου, παρακρατεῖται δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τρόπος εἰσπράξεως ἐσόδων.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶσα ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἀπαιτήσις τοῦ Ταμείου εἴτε κατὰ τῶν ἡσφαλισμένων, εἴτε κατὰ τρίτου, δύναται νὰ εἰσπραττεται καὶ κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις διὰ τῶν Ταμιῶν τοῦ Δημοσίου.

Νόμιμος τίτλος πρὸς εἰσπραξίν εἶναι διὰ τὸ Ταμεῖον:

α) Ὁ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου προσδιορισμὸς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὀφειλόμενου καὶ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἶδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὀφείλεται.

β) Ἡ ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐποικτῶν ἐν γένει τοῦ Ταμείου θεθαίωσις ἐν ἐκδόσει ἐπιθεωρήσεως ὀφειλομένων, ὑπὸ ἡσφαλισμένων ἢ μὴ, ἐσόδων τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων, μετὰ τοῦ ἐπιβληθέντος, λόγω κυρώσεως, προσθέτου ποσοῦ.

γ) Ἡ ὑπὸ ὑπολόγου τοῦ Ταμείου ἐν ἐκδόσει τοῦ θεθαίωσις ὀφειλόμενου, παρὰ ὑποχρέου εἰς καταβολήν, πόρου τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τοῦ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν ἐπιβληθέντος, τῷ ἡσφαλισμένῳ ἢ μὴ προσθέτου ποσοῦ λόγω κυρώσεως.

δ) Ἡ ὀφειλὴ ἢ ἀποδεικνυομένη ἐξ ἐγγράφων.

ε) Ἡ ὀφειλὴ ἢ προκύπτουσα ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων, παρεχόντων θεθαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἁρθροῦ 255 Πολ. Δικονομίας.

2. Διὰ τὴν εἰσπραξίν ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου ἐκ πάσης αἰτίας ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων, τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἀμίσθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τῶν κατὰ τόπους Ταμιῶν Προνοίας Δικηγόρων, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου Ταμείου Ἀσφαλίσεως, τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀφειλομένων εἰς ὀφειλῆτην ἡσφαλισμένον ἢ τῇ οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος ἢ περιοδικῆς παροχῆς, τῆς τελευταίας ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 3/4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ ὅλου τῶν δικαιωμάτων ὀφειλετῶν Συμβολαιογράφων, τῶν εἰσπραττομένων ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἁρθρα 33 τοῦ Α.Ν. 356)1936, 2 τοῦ Α.Ν. 1175)1936 καὶ 1 τοῦ Ν. Δ. 652)1948, ὡς οὗτοι μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, κρατικῶν κλπ. συμβολαίων, εἰς χεῖρας τῶν ἐνταλμένων τὴν διαχείρισιν καὶ διανομὴν τούτων, ὑποχρεομένων νὰ καταθέτωσιν, τὴν ἐπομένην τῆς διανομῆς, πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος τὸ κατασχεθὲν ποσόν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν ἅμα εἰς αὐτὸν νομαστικὴν κατάστασιν τῶν ὀφειλετῶν Συμβολαιογράφων καὶ ὧν ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἀναγραφόμενου ἐναντι τοῦ ὀνόματος ἐκάστου, τοῦ κατατεθέντος ποσοῦ καὶ συναποτελουμένης τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως καταθέσεως.

3. Ἐπὶ τοῦ Ταμείου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων Ζ' (περὶ υποθήκης) καὶ Θ' (Δικονομικαὶ διατάξεις) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου) 13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν».

ὡς τοῦτο ἡρμηνεύθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 90) 1936 καὶ τῶν μεταγενεστέρων τοιούτων, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὅπως ἐκδίδῃ εἰδικὰ ἔνσημα διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων αὐτοῦ.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ἐκάστοτε προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου, καθορίζονται ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν πόρων, ὁ τύπος, ὁ τρόπος τηρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ διβλίου περὶ οὗ τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος καὶ τῶν διβλίων μητρώων ἐπιδόσεων καὶ ἐκδόσεων, περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. ιδ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς ταῦτα λεπτομέρεια, τὸ ὅριον εἰσπράξεως δι' ἐνσήμεων ἢ διὰ διπλοτύπων, οἱ ὑπόλογοι τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, τὰ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως τῶν μετὰ τῶν Δημοσίων ἐσόδων συνεισπραττομένων, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος προβλεπομένων κυρώσεων, τὰ τοῦ τρόπου τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου (29) προβλεπομένου διαχειριστικοῦ ἐλέγχου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ταχείαν ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν πόρων του, πλὴν τῶν ἐν παραγράφοις 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος εἰδικῶς ὀριζομένων.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 παρ. 1 ἐδάφ. ιστ', ιη', κγ' καὶ κδ' συνεισπραττομένων μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων πόρων τοῦ Ταμεῖου, οὗτοι ἀποδίδονται μερίμνῃ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δύνανται ν' αὐξάνωνται ἐκάστοτε καὶ αἱ ἐν χρήσει κλάσεις τῶν εἰδικῶν ἐνσήμεων εἰσπράξεως τῶν πόρων αὐτοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθορίζονται ἐκάστοτε ὁ τρόπος τῆς προμηθείας ἐνσήμεων διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων, ὁ τύπος αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς χρήσεως καὶ διαχειρίσεως, τῆς ἀκυρώσεως αὐτῶν, τὰ δικαιούμενα πρὸς ἀπόληψιν τῆς εἰδικῆς προμηθείας πρόσωπα καὶ ἐν γένει πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύνανται δι' ἀποφάσεώς του, ἐγκρινέμενης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ν' ἀναθέσῃ ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἄλλῃ ἀποζημιώσει εἰς μίαν ἢ καὶ πλείονας τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειοῦτήρια ἢ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὡς καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἡσφαλισμένους καὶ μὴ ἢ εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων τοῦ Ταμεῖου, τὴν πώλησιν τῶν ἐνσήμεων ὡς καὶ τὴν πληρωμὴν παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τοποθέτησις καὶ διαχειρίσις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμεῖου γίνεται ἐλευθέρως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν νόμων περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως. Ἡ κατάθεσις τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ ἐνεργεῖται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλῃ ἀνεγνωρισμένῃ Τραπεζῇ ὑπὸ μορφήν ἐντόκου καταθέσεως.

2. Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμεῖου ἐπενδύονται ὡς ἑξῆς:

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους.

β) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

γ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

δ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ε) Εἰς μετοχὰς ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

στ) Εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. με

ρήτραν χρυσοῦ ἢ δολλαρίου, ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους.

ζ) Εἰς ὁμολογίας ἐκδιδόμενας ὑπὸ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, αἵτινες ἀπολαύουσιν εἰδικῶν προνομίων.

η) Εἰς ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

θ) Εἰς δάνεια ἐπὶ τόκῳ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν κτημάτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, προκειμένου δὲ περὶ δανείων εἰς ἡσφαλισμένους ἢ συνταξιούχους τοῦ Ταμεῖου καὶ ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ τῶν προαστείων τούτων, ὡς καὶ τῶν πόλεων ἐδρῶν Πρωτοδικείων.

ι) Εἰς προσεξοφλήσεις ἐπὶ τόκῳ 5ο) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἑξ μηνῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐμίσθων ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμεῖου καὶ συντάξεων τῶν συνταξιούχων αὐτοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τούτων γίνεται εἰς τριάνοντα ἑξ ἴσας μηνιαίας δόσεις διὰ κρατήσεων ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως, ἃς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἑκάστον μῆνα οἱ προϊστάμενοι τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀπλῶν δανείων ἐπὶ τόκῳ 4ο) εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου, ἐξοφλουμένων διὰ μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Τὸ ποσὸν τοῦ οὕτω χορηγουμένου δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἑτέρου δανείου πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ προηγουμένου τοιούτου.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ δανείζηται παρὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἀσφαλιστικὸν σύστημα λειτουργίας τοῦ Ταμεῖου.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ δαπάναι τοῦ Ταμεῖου δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς καὶ ἑξοδα διαχειρίσεως καλύπτονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 κατὰ τὸ ἀσφαλιστικὸ—οἰκονομικὸν σύστημα τῆς «καθαρᾶς κατανομῆς, μετὰ δημιουργίας ἐγγυητικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου». Αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἡσφαλισμένων θὰ καθορίζωνται κατ' ἑκάστην περίοδον κατανομῆς, οὕτως ὥστε τὸ ποσὸν τούτων σὺν τῷ ποσῷ τῶν λοιπῶν πόρων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τὸ «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον», ὡς κατωτέρω διατιθεμένου ποσοστοῦ τούτων, νὰ καλύπτῃ ἐκάστοτε τὰς δαπάνας τοῦ Ταμεῖου, καθοριζόμενας ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ.

2. Περίοδος τῆς «κατανομῆς» ὀρίζεται διετής.

Κατ' ἑκάστην διετίαν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961, θὰ καταρτίζεται σχέδιον ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ὧν τὰ ποσὰ θὰ ἰσοζυγίζωνται μετὰ τοὺς ἀντιστοίχους πόρους τοῦ Ταμεῖου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τὸ «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον» ὡς κατωτέρω διατιθεμένου ποσοστοῦ τούτων.

3. Τὸ «Ἐγγυητικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον» σχηματίζεται ἐκ τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐπενδύσεων τοῦ Ταμεῖου εἰς ἀκίνητα καὶ χρηματογράφα καὶ προσυξάνεται ἐκάστοτε διὰ ποσοστοῦ 10ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐκ πάσης αἰτίας πόρων τοῦ Ταμεῖου. Τὸ Ἐγγυητικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἀσφαλιστικὰς δαπάνας κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαετίας τὸ Κεφάλαιον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ κάλυψιν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν τοῦ Ταμεῖου, ἐφ' ὅσον ἡ σχέσις ἐτήσιας μέσης ἀτομικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἡσφαλισμένων πρὸς τὴν μέσην ἀντίστοιχον σύνταξιν εἶναι μεγαλύτερα τοῦ 1) 4. Ὡς μέση ἐτήσια ἀτομικὴ εἰσφορὰ θεωρεῖται τὸ πηλίκον τοῦ

τυνόλου τῶν ἐτησίων πόρων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένων.

4. Τὰ ἐκάστοτε διετῆ σχέδια κατανομῆς τῶν δαπανῶν τοῦ Ταμείου καταρτίζονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ προηγούμενου τῆς διετίας ἔτους παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἔλεγχος, Λογιστικὸν Σύστημα.

Ἄρθρον 16.

1. Μετὰ τὴν λήξιν ἐκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου πρὸς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς ἡσφαλισμένου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ὡς Προέδρου, ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑνὸς ὀρκωτοῦ λογιστοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3329/55.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὸν ἔλεγχον ἐντὸς τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἀντίγραφα ταύτης ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ συγχρόνως πρὸς τὰ Διοικ. Συμβούλια, τοῦ Ταμείου, τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

Εἰς ἐκάστον μέλος τῆς ὡς ἄνω Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, λόγῳ ἀποζημιώσεως, ποσὸν καθοριζόμενον ἐκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποφάσεων καὶ πράξεων ἐν γένει τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου ἀσκεῖ ἐκάστοτε ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς δι' ἑνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου.

3. Ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου καὶ ἡ κατάρτισις τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ αὐτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ) τος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1933 «περὶ τῆς λογιστικῆς λειτουργίας τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν Ἰσολογισμῶν αὐτῶν».

4. Τὸ Λογιστικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου ἀρχεῖται καὶ λήγει κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἡμερομηνίας τὰς ἰσχύουσας διὰ τὸ Δημόσιον.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἡσφαλισμένους.

Ἄρθρον 17.

1. Δικαίωμα εἰς μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου ἔχει ὁ ἡσφαλισμένος, ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἀσφαλίσεως:

α) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον 30ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀσχέτως ἡλικίας.

β) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον 25ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

γ) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον 20ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

δ) Ἐὰν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ 25ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως, ἀσχέτως ἡλικίας, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπόλυσις ὀφείλεται εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν καθυκόντων του.

ε) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον 10 ἐτῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

στ) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον 10 ἐτῶν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, προκειμένου δὲ περὶ Δικηγόρου καὶ Δικολάβου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ζ) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν χρόνου ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

2. ἡσφαλισμένοι κριθέντες ἀνάπηροι ἢ ἀνίκανοι λόγῳ τραυμάτων ἢ κακουχιῶν πολέμου, συμφώνως τῇ περὶ ἀναπή-

ρων πολέμου Νομοθεσίᾳ, ἐξερχόμενοι τῆς ἀσφαλίσεως μετὰ δεκαετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως δικαιοῦνται συντάξεως ἀντιστοιχούσης πρὸς 30ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεως εἰς οἰκογένειαν ἡσφαλισμένου ἢ συταξιούχου.

Ἄρθρον 18.

1. Δικαιοῦνται συντάξεως:

Α) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐγγάμου ἡσφαλισμένου ἔχοντος συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10 ἐτῶν ἢ ἐγγάμου συνταξιούχου τοῦ Ταμείου ἢ χήρα σύζυγος καὶ τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πλήρως ἀναγνωρισθέντα, ὡς καὶ τὰ ἐξώγαμα ἐναντι τῆς ἡσφαλισμένης μητρὸς κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα. Πρὸς τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται καὶ τὰ ἄγαμα ἄρρενα, ἐνήλικα μὲν, ἀλλ' ἄπορα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντες βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των. Δικαίωμα συντάξεως τῆς χήρας συζύγου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου γεννᾶται, ἐὰν ὁ γάμος τούτου ἐτελέσθῃ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του, ὅπωςδὴποτε ἐπερχομένου. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται ἐὰν ὑπάρχῃ τέκνον ἐκ τοῦ γάμου γεννηθὲν ἢ δι' αὐτοῦ νομιμοποιηθὲν.

Β) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἀγάμου ἢ ἐν χρεῖα ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων ἡσφαλισμένου ὅπωςδὴποτε ἐπερχομένου, ἔχοντος συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10 ἐτῶν, ἢ θανάτου ἀγάμου ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων συνταξιούχου τοῦ Ταμείου ὅπωςδὴποτε ἐπερχομένου α) ὁ ἄπορος πατὴρ, ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ, ἀσχέτως ἡλικίας, ἐὰν εἶναι ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντες βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, β) μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἐκλείποντος τοῦ πατρὸς, ἢ ἄπορος χήρα μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν συνέζη ἀποδεδειγμένως μετὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἢ συνετῆρει ταῦτα μέχρι τοῦ θανάτου του.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιοῦνται συντάξεως ἢ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐὰν ὁ ἀποθιώσας συνέζη ἀποδεδειγμένως μετὰ τούτων ἢ συνετῆρει αὐτὰς μέχρι τοῦ θανάτου του, ἐὰν δὲ ὁ ἀποθιώσας συνετῆρει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ἢ σύνταξις ἀνήκει μόνον εἰς τούτους κατ' ἴσας μερίδας.

3. Ἐὰν, ὁ ἐκλιπὼν ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος κατέλιπε χήραν σύζυγον, μετὰ ἢ ἄνευ τέκνων, δικαιοῦται συντάξεως ἢ ἄπορος χήρα μήτηρ ἢ ἡ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συνέζη καὶ συνετῆρετο ὑπὸ τούτου κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

4. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τῆς μητρὸς παραμένει καὶ ἐὰν ἐτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλείψωσιν ἢ ὅπωςδὴποτε ἀπολέσωσιν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Καθορισμὸς συντάξεων.

Ἄρθρον 19.

1. α) Αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεις καθορίζονται εἰς ποσὸν δραχμῶν ἴσων πρὸς τὸ γινόμενον τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ ἀναγραφόμενων, δι' ἐκάστην κατηγορίαν καὶ τάξιν, μονάδων, ἐπὶ κοινὸν διὰ πάσας τὰς κατηγορίας καὶ τάξεις συντελεσθέν. καθοριζόμενον κατὰ διετίαν διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ γ' εἰδικώτερον ὀριζόμενα, τηρουμένης δὲ πάντοτε τῆς διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένης ἀναλογίας μεταξὺ κατηγοριῶν καὶ τάξεων ἡσφαλισμένων.

- β) Διὰ τὴν Α' τάξιν Ἀμίσθων 100
 Διὰ τὴν Β' τάξιν Ἀμίσθων 50
 Διὰ τὴν Α' τάξιν Ἐμίσθων 64
 Διὰ τὴν Β' τάξιν Ἐμίσθων 32

γ) Δι' ἑκάστον ἔτος ἀσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἡ σύνταξις εἶναι ἴση πρὸς τὸ ἐν πεντηκοστὸν τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καθοριζομένου ποσοῦ. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως, ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἑκάστον ἔτος πέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ. Οἱ ἔχοντες ὑπερτεσσαρακονταετὴ σύνταξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούνται προσαυξήσεως τῆς σύντάξεως δι' ἑκάστον ἔτος πέραν τῶν 40 ἐξ ἑνὸς πεντηκοστοῦ (1)50) καὶ μέχρι πέντε πεντηκοστῶν (5)50).

δ) Ἐάν, διὰ τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διακανονισμοῦ συντάξεως, ἡ ἀνήκουσα σύνταξις εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος συνταξιοδοτούμενους εἶναι ἐλάσσων τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ὑπ' αὐτῶν λαμβανόμενης ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη καὶ ἐφεξῆς ἡ αὐτὴ σύνταξις.

ε) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ὅπως, εἰς περίπτωσιν ἀπονομῆς συντάξεως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μικροτέρας τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1959 καταβαλλομένων κατωτάτων ὁρίων, συμπληροῖ ταύτην μέχρι τῶν ὡς ἄνω ὁρίων, διὰ προσωρινοῦ βοηθήματος.

στ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἐμίσθου εἰς ἀμίσθου καὶ ἀνάπαλιν) ἡ σύνταξις τοῦτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ κανονίζεται μικτὴ, καταβαλλομένου τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογούντος ποσοῦ συντάξεως, κατὰ λόγον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας τοῦ ἡσφαλισμένου ἐν ἑκατέρᾳ τούτων. Τὰ κατὰ τὸ καταργούμενον ἐδάφιον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀνεγνωρισμένα ἔτη προστίθενται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἣ ὁ ἡσφαλισμένος ἔχει τὸν μείζονα χρόνον ἀσφαλίσεως.

ζ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὴν ἄλλην, ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενείας του καθορίζεται βάσει τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη προβλεπόμενου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἔχει συμπληρωμένον ὑπὲρ ἑταῖ χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου τοῦ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

η) Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὅπως, ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, δι' ἀποφάσεών του ἐγκρίνουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συνταγισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, καταβάλῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἑκτακτα βοηθήματα.

θ) Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφ. α' συντελεστής ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὴν διετίαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1961 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1962 ὀρίζεται εἰς εἴκοσιν ὀκτώ (28).

2. Ἡσφαλισμένοι: μετὰ δεκαετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν καταστάντες διαρκῶς (ισοβίως) καὶ ὁλικῶς ἀνίκανοι λόγῳ νόσου μὴ προϋπαρχούσης τῆς ἀσφαλίσεως δικαιούνται σύντάξεως ἀντιστοιχούσης εἰς τὰ συντάξιμα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν προσηυξημένα κατὰ τριάκοντα πεντηκοστὰ (30)50) καὶ μέχρι συμπληρώσεως πενήκοντα πεντηκοστῶν (50)50).

Ὡς τοιαύτη ἀνικανότης νοεῖται:

Α'. Ὀλικὴ ἀπώλεια τῆς λειτουργίας:

α) τῶν δύο ὀφθαλμῶν, β) τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν συνεπείᾳ ἀκρωτηριασμοῦ, γ) σύγχρονος ἀπώλειας ἐνὸς ἄνω καὶ ἐνὸς κάτω μέλους.

Β'. Ἀνίατος παραφροσύνη καθιστῶσα τὸν ἡσφαλισμένον ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ ἀπασχόλησιν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος τελεῖ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως καὶ

Γ'. Καθολικὴ παραλυσία.

3. Ἡ σύνταξις τῶν ἀμίσθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, τῶν μὴ δικαιωθέντων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου λόγῳ τῆς ιδιότητός των καὶ ὡς ἐμίσθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, προσαυξάνεται κατὰ 200)ο, ἐφ' ὅσον

ἡ διαφορά τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καθοριζομένης συντάξεως καὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδ. ε' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως εἶναι ἐλάσσων τοῦ ποσοῦ τῆς προσαυξήσεως ταύτης.

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν προσαυξάνεται καὶ ἡ σύνταξις τῶν Ποινικῶν Κλητῆρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένου κατωτάτου ὁρίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐξόδου ἢ τοῦ θανάτου πενταετίαν ἐμισθοδοτήθησαν μὲ ἀποδοχὰς τοῦλάχιστον ἀκολουθοῦ καὶ ἄνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κατανομή ἀπονεμητέας συντάξεως εἰς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας, ἡ ἀπονεμηθείσης συντάξεως. Συντρέχοντα τέκνα δικαιούνται τοῦ ὑπολοίπου, ἀλλ' ἑκάστον τούτων οὐχὶ πλέον τοῦ 1)4 ταύτης, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

2. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας. Ἐάν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρός, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἡ καχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συντάξεως.

3. Ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἡ ἐνηλικιούμενου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἢ ἐρχομένου εἰς γάμον, ἡ σύνταξις ἑκάστου τῶν λοιπῶν τέκνων προσαυξάνει, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἡ ἐκλιπούσης ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐάν μὲν καθ' ὃν χρόνον ἐπῆλθε τοιοῦτον γεγονός ὑπάρχῃ ἐν τέκνον, ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἡσφαλισμένον ἢ συνταξιούχον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης, ἐάν δὲ ὑπάρχωσι πλείονα τοῦ ἐνὸς τέκνα, δικαιούνται ταῦτα ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως, κατ' ἴσας μερίδας, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος.

5. Ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἡ ἐνηλικιούμενου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἢ ἐρχομένου εἰς γάμον, ἡ σύνταξις ἑκάστου τῶν λοιπῶν προσαυξάνει ἀναλόγως, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεως.

6. Ἐάν ὑπάρχῃ χήρα μήτηρ ἢ φυσικὴ μήτηρ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ παρόντος, δικαιούται αὕτη τοῦ 1)4 τῆς εἰς τὴν χήραν σύζυγον ἀνηκούσης κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους συντάξεως, μειουμένης κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, τοῦ 1)6 δὲ τῆς εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ συντρέχοντα τέκνα ἀνηκούσης συντάξεως, μειουμένης ἀναλόγως κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο.

7. Ἐκλιπούσης τῆς χήρας μητρός ἢ τῆς φυσικῆς μητρός ἢ ἀπολεσάσης τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ μερὶς ταύτης ἀνήκει ἐκ νέου εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

8. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν συνίσταται ἡ σύνταξις τῆς μητρός καὶ τῶν ἀδελφῶν.

9. Ἡ σύνταξις μητρός καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφάς, κατ' ἴσας μερίδας. Δύναται δὲ νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ταύτης καχωρισμένως, ἐάν αἱ ἀδελφαὶ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου προσώπου.

10. Ἐκλιπούσης ἢ ἐρχομένης εἰς γάμον τινὸς τῶν ἀδελφῶν, ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρός καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

11. Μὴ ὑπαρχούσης μητρός ὁλοκληρῆς ἢ κατὰ τὴν παρ. 8 τοῦ παρόντος σύνταξις ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

12. Εάν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς δικαιоῦνται συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, κατανέμεται αὕτη μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

13. Ἐξαιρητικῶς ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου, οὗσης ἀκόρου καὶ μὴ συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν, συνίσταται εἰς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἡ ἀπονεμηθείσης συντάξεως. ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἡ συνταξιούχος ἐκέκτητο 40ετῇ πραγματικὴν ἠσφαλισμένην ὑπηρεσίαν, εἰς τὰ τρία τέταρτα δὲ ταύτης, ἐάν ἐκέκτητο 35ετῇ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὑπῆρξε δὲ 20ετῆς ἔγγαμος συμβίωσις αὐτῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς 40ετοῦς ὑπηρεσίας ἡ δεκαπενταετῆς ἔγγαμος συμβίωσις μέχρι τῆς συμπληρώσεως 35ετοῦς ὑπηρεσίας.

Συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων συντάξεως, ἡ σύνταξις αὕτη τῆς χήρας συζύγου περιορίζεται κατὰ τὸ ποσόν, οὕτως δικαιоῦνται τὰ τέκνα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον δικαιоῦνται τοιαύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐναρξίς καὶ συρροή συντάξεων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ σύνταξις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τούτου. Ἐπὶ ἐμψίσθων ἠσφαλισμένων, δικαιουμένων ἀποδοχῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδον τῶν, ἡ σύνταξις ἀρχεται ἀφ' ἧς παύσων οὔτοι λαμβάνοντες ἀποδοχάς, ἐν περιπτώσει δὲ παραιτήσεως ἀπὸ τούτων, δὲν δικαιоῦνται συντάξεως διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐδικαιοῦντο νόμῳ ἀποδοχῶν.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις, διὰ τὴν συνταξιοδοτήσιν ἢ τὴν ἐπαύξησιν τῆς συντάξεως, ἀπαιτεῖται ἀπορία, ἡ σύνταξις ἢ ἡ αὐξήσις αὐτῆς δὲν ἀρχεται πρὸ τοῦ χρόνου τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἀπορίας, καθοριζομένου τοῦ χρόνου τούτου διὰ τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἢ ἐπαυξήσεως τῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ σύνταξις τῆς χήρας μητρὸς ἢ τῆς φυσικῆς μητρὸς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μετὰ τῶν πλήρων δικαιολογητικῶν.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργοῦνται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαιώματα ἀναγνωρίσεως πλέον τῆς μᾶς συντάξεως, τὸ Ταμεῖον καταβάλλει εἰς τὸν δικαιούχον μόνον μίαν σύνταξιν, κατ' ἐπιλογὴν τούτου.

4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου μηνός.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, μεταδιβάζονται αὗται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου ἢ μεταγενεστέρως ἤθελον ἀποκτήσει τὰς πρὸς ἀπονομήν συντάξεως προϋποθέσεις, ἀσχετῶς τῆς ιδιότητος αὐτῶν ὡς κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀπώλεια καὶ διακοπὴ δικαιώματος.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ σύνταξις ἀπόλλυται:

α) Εάν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ιδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσῃ, ἐφ' ὅσον τὰ ἀδικήματα αὐτὰ στρέφονται κατὰ τοῦ Ταμείου.

β) Εάν ἡ χήρα συζύγου ἢ ἡ χήρα μήτηρ ἔλθῃ ἐκ νέου εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

γ) Εάν ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον, τὰ θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

δ) Διὰ τῆς ἐνηλικίωσεως τῶν ἀνηλίκων ἀρρένων τέκνων

ἢ ἐὰν ταῦτα ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται:

α) Ἀφ' ἧς ὁ συνταξιούχος καταστῇ ἐκ νέου ἠσφαλισμένος, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός τῆς χρονολογίας τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κριθέντος.

β) Εάν ἀγαμια θήλεια τέκνα ἢ ἀδελφαί, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας προσπορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

3. Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς ἐπὶ περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος οὗτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Εἰδικαὶ παροχαί.

Ἄρθρον 23.

1. Χορηγεῖται ἐφ' ἀπαξ ἐπικουρικὴ παροχὴ:

α) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα ἢ ἠσφαλισμένου τελούσης ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῇ τοῦλάχιστον χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου αὐτῆς.

β) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα συταξιούχου τοῦ Ταμείου.

γ) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα λαμβάνουσαν σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου. ἡ ἧς ἡ σύνταξις διακόπτεται τὸ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παροχὴ χορηγεῖται εἰς μίαν μόνον θυγατέρα.

3. Θυγάτηρ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου νοεῖται ἢ ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθείσα, ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος, ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίσθῃ ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξωμωϊώθῃ πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος. πάντοτε δὲ ἐναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρὸς.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως, διαζυγίου ἢ θανάτου τοῦ συζύγου, τοῦ δι' ὃν ἐχορηγήθῃ ἡ εἰδικὴ παροχὴ γάμου, δὲν γεννᾶται δικαίωμα νέας εἰδικῆς παροχῆς, ἐν περιπτώσει τελέσεως ἑτέρου γάμου.

5. Ἡ εἰδικὴ παροχὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ δωδεκακλάσιον:

α) Ἐπὶ τῆς α' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἢς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν καθίστατο συνταξιούχος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

β) Ἐπὶ τῆς β' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἣν λαμβάνει ὁ συνταξιούχος πατήρ ἢ μήτηρ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

γ) Ἐπὶ τῆς γ' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἧς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος βάσει τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς του, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

6. Τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ πρὸς ἀπόληψιν εἰδικῆς παροχῆς καθορίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. Διοίκ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

7. Ἐπὶ γάμων τελεσθέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται αἱ ποιεῖσάσθαι διατάξεις.

8. Οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι οἱ ἔχοντες θήλυ τέκνον, μὴ ἔλθον εἰς γάμον ἢ ἀποκτώντες τοιοῦτον, ἤτοι ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθὲν ἢ ἐξώγαμον, ἀναγνωρισθὲν ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξωμωϊώθῃ πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος μήτηρ καὶ αἱ ἤδη συνταξιοδοτούμεναι οἰκογένειαι, ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ ἄνθρωπος θυγάτηρ δικαιοῦμένη εἰδικῆς παροχῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφοράν κατὰ μῆνα οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἐκ δοξαρίων τριάντονα (30), οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἐκ δοξαρίων εἰκοσι (20), ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, νομιμοποιήσεως ἢ ἀναγνωρίσεως τοῦ τέκνου, ἐφ' ὅσον

τοιούτον γεγονός λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

9. Ἐν καθυστέρησι καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς, ἐπιβάλλεται προσαύξησις ἐπ' αὐτῆς 50)ο ἐτησίως, ἀφ' ἧς ἔτι αὕτη καταβλητέα καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως.

10. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 8 εἰσφορᾶς, ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δηλώσωσι τοῦτο πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὅποτε δὲν δικαιούται τὸ τέκνον αὐτῶν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης παροχῆς.

11. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἀνω ὀριζομένης εἰσφορᾶς καθορίζεται ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

12. Ἐὰν δὲν ἔχη καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ κατὰ τὴν παρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορά, ἤτοι δι' ὅλον τὸ ἐν αὐτῷ εἰκοσαετὲς διάστημα, ἐπιστάντος τοῦ χρόνου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβολῆς τῆς εἰδικῆς παροχῆς, κρατεῖται ἐκ ταύτης ὑποχρεωτικῶς τὸ μὴ καταβληθὲν ποσὸν τοῦ ὑπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος μετὰ τῆς τυχόν ὀφειλομένης προσαυξήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τρόπος βεβαίωσης χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Αἰτήσεις ἡσφαλισμένου ἢ οἰκογενείας αὐτοῦ, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἡ ὁλοσχερῆς ἐκπλήρωσις τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλιστικῶν του ὑποχρεώσεων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζει ὁ παρὼν Νόμος.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει ἀπονομῆς παροχῶν γίνεται δι' ἀνελέγκτου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καθορισθῶσιν, ὁ τρόπος τῆς ἀποδείξεως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἢ τοῦ δικαιώματος εἰδικῆς ἢ ἄλλης παροχῆς, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, ἐφ' ὅσον περὶ τούτου δὲν ὀρίζει ὁ παρὼν Νόμος.

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις τῆς πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος, διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ἡσφαλισμένος δικηγόρος διετέλεσε δουλعتῆς.

5. Τὸ πλεόν τῶν 6 μηνῶν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὴν συγκεφαλαιώσιν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως λογίζεται ὡς πῆρες ἔτος.

6. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὴν ἐπαύξησιν ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋποθέσεις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιούται δι' ἐνόρκου γνωματεύσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ἱατρῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἡ γνωμάτευσις τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον, ἐὰν ἐξεδῶθῃ ὁμοφώνως, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν αὐτοῦ.

Ἡ δαπάνη τῆς διαδικασίας καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἱατρῶν βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἡσφαλισμένον.

Ἡ αἴτησις τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος δέον νὰ υποβάλληται ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἐντὸς 6 μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς, προκειμένου δὲ περὶ ἐνηλικιωθέντος ἄρρενος ἀνικάνου τέκνου, ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος ἐμπίσθων ἡσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, λόγῳ παθῆσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκα ταύτης.

7. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος

συντάξεως ἢ ἐπαύξησιν ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋποθέσεις ἡ ὑπαρξίς ἀπορίας, αὕτη κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν διαβιώσεως τούτου.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δέον νὰ υποβάλληται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου ἀπόλλυται πᾶν ἐκ τῆς ἀπορίας ἐξαρτώμενον δικαίωμα.

Προκειμένου περὶ συνταξιοδοτουμένων θηλέων τέκνων, συμπληρωσάντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ ἀνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 25.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

2. Ἀναθεώρησιν δικαιούται νὰ ζητήτῃ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐνδιαφερομένος καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ οἰκογένεια αὐτοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται καὶ οἰκοθεν νὰ προβάλῃ ἐκαστοτε εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων του, εἰδικώτερον δὲ τῶν τοιούτων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ παροχῆς ὑβέξημένης τοιαύτης λόγῳ ἀνικανότητος ἢ ἀπορίας.

4. Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων ὑποθέσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, κατόπιν ἐγγράφου εἰσηγήσεως μέλους αὐτοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ τυχόν κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιστρεπτέα ποσὰ τῷ Ταμείῳ ἢ τῷ δικαιούχῳ ἢ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ ἀποδίδονται ἀτόκως.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς ἂν εἰδικῶς ὀρίξῃ ἄλλως ὁ παρὼν Νόμος.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀνεχώρητον, ἀκατάσχετον, συμψηφισμός

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπαγορεύεται ἐκχώρησις καὶ κατὰσχεςις τῆς συντάξεως καὶ πάσης ἄλλης παροχῆς τοῦ Ταμείου, τῶν καταθεμιένων παρ' αὐτῷ ἐγγυήσεων, τῶν ἐγγυήσεων τῶν Συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀντιμισθιῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, πᾶσι δὲ τοιαύτη πράξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰσχεςις τοῦ 1)4 τῆς συντάξεως συνταξιούχου ἢ τοῦ 1)4 τῆς ἀντιμισθίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ λόγῳ οἰκασθήποτε ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.

3. Δύναται τὸ Ταμεῖον ὅπως συμψηφίσῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς, πρὸς αἰτήτησιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀπορρεούσης ἐξ οἰκασθήποτε αἰτίας καὶ ἀσχετῶς τῆς ιδιότητος τῶν δικαιούχων συντάξεως μελῶν τῆς οἰκογενείας ὡς κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Παραγραφὴ.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἐὰν ὁ δικαιούχος δὲν υποβάλλῃ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου τὴν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων δικαιολογητικῶν, ἐπιφύλασσμένων τῶν εἰδικῶν περὶ τούτου ὁρισμῶν τοῦ παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ σύνταξις ἢ ἄλλη περιοδικὴ παροχὴ διὰ προηγούμενον τῆς

εἰς τὸ Ταμεῖον ὑποβολῆς τῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 1, αἰτήσεως, χρονικὸν διάστημα, ὑπερβαῖνον τὸ ἐν ἔτος.

3. Περιοδικαὶ παροχαὶ λόγῳ συντάξεως παραγράφονται μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἡ ἐνιαυσία παραγραφή τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ παροχῶν, αἵτινες ἀνάγονται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἀναγνωρίζουσας ταύτας ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

4. Πᾶσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ Ταμείου, λόγῳ ἀχρεωστικῆς καταβολῆς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τούτου ἐξ εἰσδηλοῦς αἰτίας, παραγράφεται μετὰ πενταετίας, ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἢ ἀχρεώστητος καταβολῇ ἢ κράτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπιστροφὰι καταβληθέντων.

Ἄρθρον 28.

1. Καταβολαὶ παρ' ἡσφαλισμένου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ κρατήσεις, πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰσδηλοῦς ἀσφαλιστικῆς αὐτοῦ ὑποχρέωσης, νομίμως γινόμεναι, δὲν ἐπιστρέφονται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει δι' εἰσδηλοῦς λόγον δὲν δικαιούται συντάξεως αὐτὸς ἢ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ.

2. Ποσὰ ἀχρεωστικῶς καταβληθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀποδίδονται ὑπ' αὐτοῦ ἀτόκως εἰς τὸν δι' ὃν κατεβλήθησαν, ὡς ὑπόχρεον, κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις, πρὸς τούτου.

Ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης καταβολῆς τοῦ αὐτοῦ ὀφειλομένου ποσού, τὸ ἀχρεωστικῶς καταβληθὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν καταβαλόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κυρώσεις.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ὀφειλῆς ληξιπροθέστου τὸ Ταμεῖον δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον τόκον ὑπερμερίας, πλὴν τῶν εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων ὀφειλῶν τῶν ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰς τὰς κατ' ἰδίαν περὶ τῶν ὀφειλῶν τούτων διατάξεις ὀριζομένην προστασίην.

2. Ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, καθυστεροῦντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ Ταμεῖον οἰσδηλοῦς ποσού, ὅπερ, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν, εἰσέπραξαν διὰ λ)σμὸν τούτου, ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων κυρώσεων, καὶ εἰς τὴν πειθαρχικὴν τοιαύτην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται, δι' ἀποφάσεώς του, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τούτους καὶ στέρησιν πάντων τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιωμάτων τῶν διαρκῇ ἢ πρόσκαιρον. Αἱ κυρώσεις αὗται ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ παντὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις δὲν τηρεῖ βιβλίαν ἐπιδόσεων καὶ ἐκδόσεων ἢ δὲν τηρεῖ ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 1 περίπτ. ιθ' τοῦ παρόντος.

Πάντες οἱ διαχειριζόμενοι τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου ὑπέχουσιν ἔναντι τούτου καὶ τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

3. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, εἴτε δι' ἐνόημον, εἴτε κατὰ διάφορον τρόπον εἰσπραττομένων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστίμου διπλασίου μέχρι τριπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος πόρου καὶ τούτου ἐντόκως μετὰ τὸν ἐκαστοτετόκον ὑπερμερίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκείας καταλογιστικῆς πράξεως. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς οἱ ἐκ τῶν παραβλαπῶν ἡσφαλισμένοι ὑπόκεινται καὶ εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

4. Πάντες οἱ διαχειριζόμενοι πόρους τοῦ Ταμείου ὑπόκεινται εἰς διαχειριστικὸν ἔλεγχον, ἐνεργούμενον, τῇ ἐντολῇ

τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὑπὸ ἡσφαλισμένων αὐτοῦ, ἢ καὶ μὴ ἡσφαλισμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ τραπεζιτικῶν τοιούτων, ἀπάντων δικαιουμένων διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν τῶν ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τοῦ Ταμείου.

5. Ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἢ οἰκογένειαι τούτων, χρησιμοποιοῦντες ἐν γνώσει τῶν ψευδῇ δικαιολογητικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκτήσεως ἐκ τοῦ Ταμείου ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ὑπόκεινται, ἐπιφυλασσομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, εἰς στέρησιν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, ἐπιβαλλομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ, καταβληθεῖσαι βάσει ψευδῶν δικαιολογητικῶν, βεβαιοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰσπράττονται μετὰ τῶν διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καθοριζομένων τόκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν ὥς ἄνω ποινικὴν δίωξιν καὶ στέρησιν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιωμάτων ὑπόκειται καὶ ὁ ἡσφαλισμένος, ὅστις, λέγειν ἀρροδιότητος, ἐξέδωκε βολίως ψευδεῖς πιστοποιήσεις.

6. Πᾶν ἐν γένει ἔγγραφον προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἐδαφίων ι'. ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ιθ', καὶ κδ' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος, μὴ φέρον ἐπικεκολλημένον τὸ ἐνσημον, δι' οὗ εἰσπράττονται οἱ ἀντίστοιχοι πόροι τοῦ Ταμείου, εἶναι ἄκυρον καὶ δὲν λαμβάνεται οὐδὲν ὡς ὑπὸ ὄψιν, οὐδὲ ἐπέρχεται ἡ κάταρξις τῆς δίκης ἢ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως βάσει τῶν, ἐκ τῶν ἄνωτέρω, εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης ἐγγράφων, προκειμένου δὲ περὶ παραστάσεως Δικηγόρου ἢ Δικολόβου, δὲν γίνονται οὐτοὶ δεκτοί, οὐδὲ ἀκούονται, ἐφ' ὅσον δὲν καταβάλλουν τὸ ἐνσημον παραστάσεως εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν προβλέπεται ἡ ἐπικύρωσις τούτου ἐπὶ τῶν προτάσεων. Ἡ ὡς ἄνω ἀκυρότης καὶ τὸ ἀπαράδεκτον αἰρούνται, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ πενταπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος πόρου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τῆς παραλείψεως ἢ καὶ μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως διὰ τὰ ἐκ τούτων εἰσαγωγικά τῆς δίκης ἐγγράφα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δικάζων Δικαστής, ὁ Εἰσρηγητὴς Δικαστής, ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ Συμβολαιογράφος, ὁ Δημόσιος Ὑπάλληλος καὶ ἐν γένει πᾶς ἀρμόδιος διὰ τὴν λήσιν τοῦ ἐγγράφου ἢ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ αἰτήσεως, ἢ ὁ ἐνώπιον τοῦ οὐοίου συντάσσεται ἢ ποᾶξις Δικαστῆς ἢ Εἰσρηγητῆς καὶ ὅστις δῆποτε ἄλλος Δημόσιος Ὑπάλληλος, εὐθύνεται διὰ πᾶσαν σχετικὴν παράβασιν.

Ἡ προκειμένη παράβασις ὑπὸ Δικαστικοῦ Κλητῆρος, τὸσον ὡς πρὸς τὴν ἐπικύλλησιν τοῦ ἐν ἐδαφ. ιθ' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου ἐνοήμου, ὅσον καὶ τὴν ἀκύρωσιν τούτου, ἀνεξαρκῆτως τῆς χρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐπιδοτηρίου τούτου ἢ τῆς ἐκδόσεως, ἐπιφέρει καὶ πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ συντάξαντος τὸ ἐπιδοτήριον ἢ τὴν ἐκδοσιν Δικαστικοῦ Κλητῆρος διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὀριστικῆς τοιαύτης.

7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἢ παρὰστασις ὡς πληρεξουσίων ἐνώπιον οἰσδηλοῦς δικαστηρίου ἢ ἀρχῆς πρὸς ὑποστήριξιν ἀστικῶν, ποινικῶν, φορολογικῶν καὶ πάσης ἐν γένει φύσεως ὑποθέσεων. Ἡ παράβασις ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν δικαιώματος τῆς λήψεως συντάξεως ἐπὶ τρίμηνον, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἡ ἀπώλεια ἐπέρχεται κατόπιν ἀποφάσεως ἁμέσως ἐκτελεστικῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν ἐν ἀρθρ. 25 τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

8. Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἡσφαλισμένοι καθυστεροῦσι τὴν ἐν ἀρθρ. 10 ἐδαφ. α' καὶ β' εἰσφορὰν ἢ δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἐν ἐδαφ. γ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθροῦ ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἢ ἐλλιπῶς τηροῦσι τοῦτο, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως αὐτῶν ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνάγεται ἢ μὴ ἐκπληρωθεῖσα ὑποχρέωσις. Ἡ συνέπεια αὕτη δὲν αἰρεται διὰ τῆς ἐκπροθέστου πληρωμῆς.

Ἐξαιρετικῶς, αἰρούνται αἱ συνέπειαι τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος, ὁ μὴ παραδούς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἢ ὁ παραδούς μὴ συμπληρωμένον διὰ τῶν ἀναλόγων ἐνοήμων ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων καταβάλλῃ πρὸς

τὸ Ταμείον, μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, εἰς δ' ἀφορᾷ τὸ μὴ τηρηθῆν διδιδάριον, ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐγγράφου τοῦ Ταμείου περὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσού, τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς προσηυξημένον κατὰ 500ο.

9. Ὁ παρέχων εἰς ἄλλον ἀποκόμματα ἐνσήμων, προερχομένων ἐκ τῆς δραστηριότητος ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου πρὸς χρήσιν, ἐπὶ σκοπῇ ἐκπληρώσεως πρὸς τὸ Ταμείον ἐκ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων του, τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀπάτης διατάξεις τοῦ Ποιν. Κώδικος.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κλάδος Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

Ἄρθρον 30.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1961 παρὰ τῷ Ταμείῳ τηρεῖται εἰδικὸς λογαριασμὸς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Λογαριασμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος». Ἡ ἐναρξίς τῆς τηρήσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ἀναβληθῇ διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ ἐν τρίμηνον.

2. Εἰς τὸν Λογαριασμὸν τοῦτον περιέρχονται ἀφ' ἧς ἀρξῆται ἡ τήρησις αὐτοῦ:

α) Εἰδικαὶ πρόσθετοι ἄμεσοι εἰσφοραὶ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων δικηγόρων ἐκ δραγμῶν ἑκατὸν (100) μηνιαίως καταβαλλόμεναι παρὰ τοῦ Δικηγόρου δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεως εἰσπράξεως. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης δύναται νὰ ἀνπροσαρμολῇται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὡς τοῦτο συντίθεται διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου εἰδικοῦ λογαριασμοῦ κατὰ τὰ ἐν ἀρθ. 5 παρ. 2 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα.

β) Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ λόγῳ διορισμοῦ, προαγωγῆς, γάμου καὶ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας.

γ) Αἱ πρὸς αὐτὸν δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα.

3) Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων κεφαλαίων τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου θὰ παρέχεται εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς ἐν ἀρθρῳ 7 παραγράφῳ 1 Α' ἐδάφ. α' τοῦ παρόντος ἀνασπυρμένους τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου συνταξιοδότησιν αὐτῶν, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ θανάτου εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐπικουρικῇ περιοδικῇ παροχῇ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τρίμηνον, καθοριζομένη ἐκάστοτε δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 ἐδάφ. α' περίοδος δευτέρα τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

4. Το Ταμείον εὐδύνεται περιορισμένως, διὰ μόνον τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει διαχείρισεως αὐτοῦ γενομένην οἰκονομικὴν φύσεως ὑποχρέωσιν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον διάθεσις καὶ ἐν γένει γοητισμοποιήσις κεφαλαίων τοῦ Ταμείου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐν γένει ὡς καὶ ἀντιστρόφως.

6. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης θέλουσιν ὁρισθῇ αἱ κυρώσεις διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἡσφαλισμένων, αἱ προϋποθέσεις ἐν γένει τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικουρικῆς παροχῆς εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 3 πρόσωπα, τὰ δικαιούχα μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν τῇ περιπτώσει θανάτου, ἰδίᾳ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἀπαιτουμένης πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας καὶ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῆς, τὰ τῆς εἰσφορᾶς λόγῳ διορισμοῦ, προαγωγῆς καὶ γάμου, τὰ τῶν ἐκπτώσεων καὶ παραγραφῶν, ὁ χρόνος τῆς ἐνάροξσεως τῶν παροχῶν, ὅστις δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνωρίτερον τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, ὁ τύπος τῶν ἀποδείξεων καὶ πᾶσα ἐν γένει λε-

πομέρεια σχετιζομένη μετὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸν τρόπον εἰσπράξεως τῶν πόρων του.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύναται νὰ ὀρίζεται ὁμοίως καὶ μεταβάλλεται ἐκάστοτε ὁ τρόπος καὶ ὁ τύπος ἀποδείξεως καταβολῆς τῆς ἐν παρ. 2α εἰσφορᾶς ὡς καὶ ἡ τήρησις εἰδικοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

Ἄρθρον 31.

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν του, δύναται νὰ διατίθενται πόροι τοῦ Ταμείου, εἰς οὓς περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 15 τοῦ παρόντος «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον» τοῦ Ταμείου, πέραν τῶν διὰ τὰς συντάξεις, λοιπὰς παροχὰς καὶ δαπάνας διοικήσεως ἀπαραιτήτων τοιοῦτων, πρὸς ἱδρύσιν καὶ λειτουργίαν Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος, σκοπὸν ἔχοντος τὴν παροχὴν νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς Συνταξιούχους τοῦ Ταμείου καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐξαίρεται τῶν συνταξιούχων Συμβολαιογράφων καὶ τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐμμίσθων συνταξιούχων τοῦ Ταμείου, οἵτινες δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐὰν ἐπιθυμῶσι τοῦτο. Αἱ δαπάναι τῆς περιθάλψεως ταύτης θὰ καλύπτονται ἐκάστοτε δι' ἰδιαίτερων πόρων, ὡς εἰδικὸς κανονισμός, καταρτιζόμενος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρινόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, θέλει ὀρίζει. Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐπίσης ὁμοίως ἐγκρινόμενος θέλει ρυθμίζονται καὶ τὰ τῆς ὅλης ὁργανώσεως τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφιστάμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, συμπληρούμενον κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἐν παρ. 1 στοιχ. δ' τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ μέλους, διατηρεῖται καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα μέχρι λήξεως τῆς θητείας του.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις τῶν ἐν ἀρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὄντων διωρισμένων εἰς τὴν Δωδεκανήσον κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1952, λογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, ἀφ' ἧς, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν. 2112)1952, ἐπεξετάθη ἡ Νομοθεσία περὶ «Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» καὶ εἰς Δωδεκανήσον.

Τὴν μὴ συμπίπτουσαν πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως προϋπηρεσίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ Δωδεκανήσῳ μέχρις 27 ἐτῶν δικαιούται νὰ ἀναγνωρίσουν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐξαγορᾶς οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καταστάντες, μέχρι καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένοι, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1952 εἶχον ὑπερβῇ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὅτε δύναται νὰ ἀναγνωρίσουν προϋπηρεσίαν μέχρι 30 ἐτῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἡσφαλισμένων τῶν μετεχόντων καὶ εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεία «Πολιτικῶν Ἰπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικοῦ» καὶ «Αεροπορίας».

3. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὑπάρχοντι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ πρόσωπα μὴ κατονομαζόμενα εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι.

4. Αἱ δυνάμει τῶν καταργουμένων διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 33 τοῦ Α. Ν. 1752)1939 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112)1952 ἀσφαλισθέντες παρὰ τῷ Ταμείῳ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος

του παρόντος, εξακολουθούσι μετέχοντες της ασφαλίσεως των δια των άνω διατάξεων όριζομένων υποχρεώσεων και δικαιωμάτων τούτων διατηρουμένων.

5. Επίσης οι δυνάμει των καταργουμένων διατάξεων του έδαφ. στ' της παρ. 1 Β' του άρθρου 7 του Α. Ν. 1621)1939, άρθρου 18 Α. Ν. 2732)1940 ως και του άρθρου 13 παρ. 2 του Α. Ν. 2682)1940 ασφαλισθέντες παρά τῷ Ταμείῳ μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος, εξακολουθούσι μετέχοντες της ασφαλίσεως, υπέχουσι δὲ τὰς υποχρεώσεις των έμμίσθων ήσφαλισμένων και απολαμβάνουσι της αὐτῆς συντάξεως, ως οι έμμισθοι ήσφαλισμένοι, αναλόγως δὲ της τάξεως, εἰς ἣν υπήγοντο, βάσει των καταργουμένων διατάξεων.

6. α) Ήσφαλισμένοι του Ταμείου, μετατασσόμενοι ἐξ οἴου-δήποτε λόγου εἰς θέσεις μὴ συνεπαγομένης τὴν ασφάλισιν ἐν τῷ Ταμείῳ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς μετατάξεως συνεπλήρωσαν τὰς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένας προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιούνται τοιαύτης, ἄλλως παύει ἡ παρὰ τῷ Ταμείῳ ασφάλις των, δὲν δικαιούνται δ' εἰς ἀνάληψιν των ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐξ οἴου-δήποτε λόγου καταβολῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ παρὼν Νόμος ὀρίξη ἄλλως εἰδικῶς.

β) Οἱ δυνάμει τῆς καταργουμένης διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3791)1957 ως και οἱ δυνάμει τοῦ Ν. 1745)1951 μεταταγέντες ἐκ τοῦ Σώματος Δικαστικοῦ τῆς Ε.Β.Α., στερηθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ασφαλίσεως, δικαιούνται εἰς ἀνάληψιν των ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ Ν. 18)1944 και ἐντεῦθεν καταβληθέντων ποσῶν λόγω εἰσφορᾶς, ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας και γάμου, ἀτόκως, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ αἰτιησις ἤθελεν υποβληθῇ ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 34.

1. α) Αἱ μέχρι τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμεναι ὑπὸ των καταστάτων ήσφαλισμένων πρὸ τοῦ Ν. 18)1944 μηνιαῖαι εἰσφοραὶ ἁμίσθων (πλήρῃ των εἰσφορῶν των ἐν ἀναστολῇ και των Δικηγόρων Καθηγητῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν) και έμμίσθων, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι τῆς ισχύος τοῦ Ν. 18)1944, καταβάλλονται πρὸς δραχμὰς 100 (ἐκατὸν) ὑπὸ των α' τάξεως ήσφαλισμένων και δραχμὰς 75 (έβδομήκοντα πέντε) ὑπὸ των β' τάξεως τοιούτων και αναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῶσιν αὐταὶ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τῆς ισχύος αὐτοῦ, ὅτε ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

β) Αἱ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ των ἐν ἀναστολῇ τῆς Δικηγορίας και των Δικηγόρων Καθηγητῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καταβάλλονται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 10 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ποσά, ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῶσιν αὐταὶ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τῆς ισχύος αὐτοῦ, ὅτε ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

2. Αἱ ὑπὸ των ἀπὸ 3 Μαΐου 1952 συνταξιοδοτηθέντων, ήσφαλισμένων δὲ γενομένων πρὸ τοῦ Ν. 18)1944 ἡ οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὀφειλόμεναι μηνιαῖαι εἰσφοραὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλονται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὀριζόμενα ποσά των δραχμῶν 75 (έβδομήκοντα πέντε) και 50 (πεντήκοντα) μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως, ἐπιβαρυνόμενα διὰ προσαυξήσεως 50)ο ἐτησίως ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1960 μέχρις ἐξοφλήσεως.

3. Αἱ ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ Ν. 18)1944 μέχρις τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμεναι μηνιαῖαι εἰσφοραὶ έμμίσθων ήσφαλισμένων καταβάλλονται εἰς τὰ ἐν άρθρῳ 10 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα ποσά, πλέον προσαυξήσεως 50)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῶσιν αὐταὶ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ὅτε ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

4. Οἱ δυνάμει των Α. Ν. 1621)1939, 2732)1940, Ν. 1359)1944 και 2112)1952 περιληφθέντες εἰς τὴν ασφάλισιν ως και οἱ ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ Ν. 18)1944 μέχρι τῆς ισχύος

του παρόντος καταστάντες ήσφαλισμένοι, τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ἐκ μηνιαίων εἰσφορῶν πρὸ ἡ μετὰ τὴν ισχύον τοῦ Ν. 18)1944 ποσά, καταβάλλουσι, ταῦτα ως ἐν άρθρῳ 10 τοῦ παρόντος ὀρίζονται, πλέον προσαυξήσεως 50)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν καταβάλωσι ταῦτα ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος, ὅτε ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

*Άρθρον 35.

1. Οἱ κατὰ τὴν ισχύον τοῦ παρόντος ήσφαλισμένοι δικαιούνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει τῆς μὴ συμπίπτουσας πρὸς χρόνον ασφαλίσεως προϋπηρεσίας, τῆς διανυθείσης ἐν Ἑλλάδι ἡ Αἰγύπτῳ, ὑπὸ τινά των ἐν παρ. 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ παρόντος ιδιοτήτων, ως και' χρόνον μέχρι πέντε ἐτῶν ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ως Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ὅφ' οἵανδήποτε ιδιότητα, ἢ ως ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἡ ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ως Καθηγητῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς θέσεως ταύτης δὲν ἐδικαιώθησαν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐν τῷ Στρατῳ, τῷ Ναυτικῳ, τῇ Ἀεροπορίᾳ, τῇ Χωροφυλακῇ και τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων ἡ ἐκ τῆς διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας των εἰς σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Κύπρου, Δωδεκανήσου, Βερείου Ἡπείρου, Τουρκίας και Αἰγύπτου ἡ ἐκ τῆς δικηγορικῆς τοιαύτης ἐν Β. Ἡπείρῳ, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν συμπίπτει πρὸς χρόνον ασφαλίσεως ἡ πρὸς ἄλλην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ ἀναγνωρισθῇ.

Τὰ οὕτω ἐξαγοραζόμενα ἐτῆ, ἅτινα ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι διὰ πάσας τὰς ως ἄνω ἐν συνόλῳ περιπτώσεις πλεονα των 27, ἐξομοιούνται πρὸς χρόνον ασφαλίσεως και συνυπολογίζονται, τόσον διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ὅσον και διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης.

2. Τὰ ἤδη ήσφαλισμένα ισόδια μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας και τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ως και ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος δικαιούνται νὰ ἀναγνωρίσωσι δι' ἐξαγορᾶς τὴν μὴ συμπίπτουσαν πρὸς τὸν χρόνον ασφαλίσεως έμμισθον πραγματικὴν προϋπηρεσίαν των ἐν θέσει Δημοσίου Πολιτικοῦ Ὑπαλλήλου μέχρις 27 ἐτῶν.

3. Οἱ κατὰ τὴν ισχύον τοῦ παρόντος ήσφαλισμένοι ως και οἱ δυνάμει τούτου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι δικολάβοι δικαιούνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει τοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ὀρκοδοσίας των ως δικολάβων μέχρι τῆς ισχύος τοῦ παρόντος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὴν 15-ετίαν.

4. Ήσφαλισμένοι κατὰ τὴν ισχύον τοῦ παρόντος ὑπηρετήσαντες ως Ἑλληνες Δικασταὶ παρὰ τοῖς Μικτοῖς Δικαστηρίοις Αἰγύπτου, και μὴ τυχόντες συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐκ τῆς ιδιότητος ταύτης, δικαιούνται εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τούτου δι' ἐξαγορᾶς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὴν ἄνω θέσιν ἐτύγχανον ήσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου.

5. Τὰ τοῦ τρόπου τοῦ υπολογισμοῦ και ἀποδείξεως τῆς ἐν τοῖς παραγράφοις 1 τοῦ άρθρου 33 και 1, 2, 3 και 4 τοῦ παρόντος άρθρου προϋπηρεσίας καθορίζονται διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

6. Ἡ δόσι των καταργουμένων διατάξεων τοῦ άρθρου 7 παράγρ. 1 και 2 τοῦ Ν. 2112)1952 και τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3406)55 βεβαιωθείσα μέχρι τῆς ισχύος τοῦ παρόντος προϋπηρεσία ως και ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ως ἄνω διατάξει τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 2112)1952 και μέχρι τοῦ αὐτοῦ ὀρίου προϋπηρεσίας των ἤδη ήσφαλισμένων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας των Δικαστηρίων υπολογίζεται ως συντάξιμος παρὰ τῷ Ταμείῳ.

7. Ἡ ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις 1, 2, 3, 4 και 6 ἀναγνώρισις και ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ήσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον οὕτως δύναται νὰ ἀσκήσῃ δι' ὁλό-

κληρον ή μέρος της προϋπηρεσίας ταύτης. καθ' όλην την διάρκεια της ασφάλισώς του ή και κατά την εκ της άσφαλισώς έξοδόν του, του δικαιώματος τούτου ανήκοντος εις την οικογενειάν του, εν περιπτώσει θανάτου.

8. Το πρόσ έξαγοράν του χρόνου προϋπηρεσίας ποσόν κανονίζεται αναλόγως της τάξεως, εις ήν ανήκεν ο ήσφαλισμένος κατά την έναρξιν της ασφάλισώς του, και όρίζεται διά μέν τους της πρώτης τάξεως ήσφαλισμένους εις δραχμάς διακοσίας (200), διά δε τους της δευτέρας τοιαύτης εις δραχμάς εκατόν πενήκοντα (150) δι' έκαστον έξαγοραζόμενον μήνα, και καταβάλλεται άνευ προσαυξήσεως μέν μέχρι 31 Δεκεμβρίου του επομένου της ασφάλισώς έτους, μετά προσαυξήσεως δε 5 ο)ο ετησίως από της λήξεως της προθεσμίας ταύτης μέχρις έξοφλήσεως, έκτός εάν ή έξοφλήσις της σχετικής ύποχρεώσεως συντελεσθ ή εντός έννεαμήνου από της ισχύος του παρόντος, ότε αυτή ένεργείται συμφώνως προς τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

9. Οί ήσφαλισμένοι πρό του Ν. 18)1944, ως και οί συνταξιούχοι και αι οικογένειαι αυτών καταστάντες τοιοῦτοι από της 3ης Μαΐου 1952 όρείλοντες ποσά λόγω προϋπηρεσίας καταβάλλουσι ταῦτα σύμφωνα με τή προηγουμένη παραγράφον πλὴν άνει προσαυξήσεως μέν μέχρι 11 Οκτωβρίου 1960, μετά προσαυξήσεως δε προς 5 ο)ο ετησίως έκτοτε μέχρις έξοφλήσεως, έκτός εάν ή έξοφλήσις της σχετικής ύποχρεώσεως συντελεσθ ή εντός έννεαμήνου από της ισχύος του παρόντος, ότε αυτή ένεργείται συμφώνως προς τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

*Άρθρον 36.

1. Η κατά τὸ άρθρον 4 έδαφ. λγ' του Α.Ν. 1621)1939 ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 4 του Ν. 691)1943 πρόσθετος εισφορά των δικαιώρων των παρασχόντων τας ύπηρεσίας των επί παγίαις αποδοχαῖς πάυει, άφ' ής ήρξατο ή τήρησις ασφαλιστικού βιβλιαρίου, καταβάλλεται δε κατά τας μέχρι της ισχύος του παρόντος ισχυούσας διατάξεις.

2. Όφειλαι Συμβολαιογράφων προς τὸ Ταμείον δυνάμει των έδαφίων θ' και ι' της παρ. 1 του άρθρου 3 του Νόμου 4448)1929, του άρθρου 14 του αὐτοῦ Νόμου, ως τούτο αντικατεστάθη υπό του άρθρου 8 του Νόμου 4685)1930, του έδαφίου στ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1621)1939, ως ταῦτα τροποποιήθέντα ισχυσαν, από 1 Οκτωβρίου 1929 μέχρι 11 Νοεμβρίου 1944, ως και όφειλαι δικαστικῶν Κλητήρων εξ επιδόσεων και εκθέσεων της αὐτῆς περιόδου, έξοφλούνται εις ποσά αναπροσηρμοσμένα διά κοινῆς αποφάσεως των Υπουργῶν Δικαιοσύνης και Οικονομικῶν, απαλλάσσονται όμως των επί αυτών τόκων, έφ' όσον ή έξοφλήσις συντελεσθ ή εντός τριετίας από της εκδόσεως του κατά την κατωτέρω παράγραφον 5 προβλεπομένου Β.Δ. Μετά την πάροδον της προθεσμίας ταύτης ύπολογίζεται ο κατά την κειμένην Νομοθεσίαν του Ταμείου καταβλητέος τόκος.

3. Όμοίως όφειλαι άμίσθων Υποθηκοφυλάκων δυνάμει του έδαφ. 4 του άρθρου 2 του Νόμου 4685)1930, και του έδαφίου ζ' του άρθρου 4 του Α.Ν. 1621)1939 έξοφλούνται κατά τὸν αὐτὸν ως άνω τρόπον.

4. Αἱ διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται και επί των μέχρι της ισχύος του παρόντος συνταξιοδοτηθέντων των μη έξοφλησάντων τας όφειλάς ταύτας.

5. Διά Β.Δ. εκδιδόμενον προτάσει του Υπουργοῦ της Δικαιοσύνης, μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου, θέλουσι καθορισθ ή τὰ της αποδόσεως, τρόπου αποδείξεως της τυχόν έξοφλήσεως των εν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις όφειλῶν, ως και πᾶσα σχετική λεπτομέρεια.

*Άρθρον 37.

Τὰ από 1ης Φεβρουαρίου 1952 και μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1958 εισπραχθέντα υπό του Έλληνικοῦ Δημοσίου και μη αποδοθέντα εις τὸ Ταμείον 4)5 (20ο)ο του διά του άρθρου 1 της παραγρ. 7 του Ν. 1815)1944 επιβληθέντος ποσοστοῦ εξ 25ο)ο αποδίδονται τῷ Ταμείῳ μόνον κατά τὸ ήμισυ ήτοι τὰ 2)5 (10ο)ο του αρχικοῦ πόρου εις τὸ άκέραιον, εις πέντε ισόποσους συνεχεῖς ετησίαις δόσεις άρχομένας από του έτους 1958, καταβαλλομένας εντός του α' εξαμήνου έκαστου

έτους από της ισχύος του Ν.Δ. 3903)1958, εκ πιστώσεως ειδικῶς αναγραφομένης κατ' έτος επί πενταετίαν εις τὸν Προϋπολογισμόν των Έξόδων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, διά της εκδόσεως επί ονόματι του Ταμείου, χρηματικοῦ εντάλματος εις βάρος της ως άνω πιστώσεως.

*Άρθρον 38.

1. Διά τὸν τρόπον αποδείξεως των υπό ήσφαλισμένων, συνταξιούχων και οικογενειῶν αυτών γενομένων προς τὸ Ταμείον καταβολῶν πρό του Ν. 18)1944, λόγω γάμου, προϋπηρεσίας και μηνιαίων εισφορῶν, περί των τὰ άρθρα 19, 20 και 21 του καταργουμένου Α. Νόμου 1621)1939, μη δυναμένων να προσκομίσωσι τὰ αποδεικτικά στοιχεία των καταβολῶν τούτων, λόγω καταστροφῆς του αρχείου των εκ θυμωδισμοῦ ή άλλης πολεμικῆς αίτίας, ισχύει τὸ από 12 Οκτωβρίου 20 Νοεμβρίου 1957 Β.Δ. Η περί τούτων κρίσις και απόφασις του Δ. Συμβουλίου του Ταμείου είναι έλευθέρα και άνέλεγκτος.

2. Αἶρονται αἱ εν άρθρῳ 3 του Ν. 2112)1952 όρίζόμεναι κυρώσεις διά τους μη παραλαβόντας, μη παραδόσαντας ή παραδόσαντας έλλιπῆ ασφαλιστικά βιβλιαρία των έτων 1953 έως και 1959, έφ' όσον, εντός προθεσμίας έννέα μηνῶν από της ισχύος του παρόντος, καταβάλλουσιν εις τὸ Ταμείον τὸ ποσόν της όφειλῆς της ισχυούσης κατά τὸν χρόνον της καταβολῆς, βάσει των διατάξεων του παρόντος, προσηυξημένον κατά 50 ο)ο.

3. Απαλλάσσονται της ύποχρεώσεως τηρήσεως Ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου διά τὸ έτος 1953 οί ήσφαλισμένοι των σεισμοπλήκτων περιφερειῶν των Πρωτοδικείων Κεφαλληνίας και Ζακύνθου.

4. Η ισχύς του άρθρου 3 του Ν. 2112)1952 άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1953, έξαιρουμένων των Συμβολαιογράφων και Αμίσθων Υποθηκοφυλάκων.

*Άρθρον 39.

Οἱ μέχρι της ισχύος του παρόντος συνταξιοδοτηθέντες ως και αι συνταξιοδοτηθεῖσαι οικογένειαι, παραιτηθέντες της άναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας πλὴν της 40ετίας ή μη τηρήσαντες ασφαλιστικά βιβλιαρία, διά τὸ χρονικὸν διάστημα πέραν της 40ετίας, δικαιούνται εντός εξαμήνου άνατρεπτικῆς προθεσμίας από της ισχύος του παρόντος όπως ζητήσωσι τήν προσμέτρησιν του μη άναγνωρισθέντος χρόνου προϋπηρεσίας ή χρόνου ασφάλισως, διά καταβολῆς των κατά τας οικείας διατάξεις αντιστοίχων ποσῶν, επί τῷ σκοπῷ της παροχῆς αὐτοῖς της εν παρ. 1 έδαφ γ' του άρθρου 19 του παρόντος αναφερομένης προσαυξήσεως.

Η άνω καταβολή δύναται να ένεργηθ ή και διά παρακρατήσεως εκ της συντάξεως, ή έναρξις όμως καταβολῆς της προσαυξήσεως άρχεται από της επομένης της ολοσχεροῦς έξοφλήσεως της σχετικῆς όφειλῆς.

*Άρθρον 40.

1. Τὰ εν παραγρ. 2 του άρθρου 12 του παρόντος όριζόμενα εφαρμόζονται διά τήν άναγνώρισιν γάμου ήσφαλισμένων πρό ή μετά την ισχύν του Ν. 18)1944 καταστάντων τοιούτων, έχόντων τελείει γάμον πρό ή μετά την ισχύν του αὐτοῦ ως άνω Νόμου, ως και των τὸ πρῶτον διά του παρόντος ασφαλιζομένων διχολάβων, των μη έξοφλησάντων τήν ύποχρέωσιν ταύτην, έκτός εάν ή σχετικῆ ύποχρέωσις έξοφληθ ή εντός έννεαμήνου από της ισχύος του παρόντος ότε αυτή ένεργείται συμφώνως προς τας μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος ισχυούσας διατάξεις.

2. Η προηγουμένη διάταξις έχει εφαρμογήν και επί συνταξιούχων και οικογενειῶν αυτών, τυχόντων συντάξεως από της 3ης Μαΐου 1952 και έντεῦθεν ως προς τὸ τυχόν όφειλόμενον υπόλοιπον, έφ' όσον ή έξοφλήσις δέν ήθελε συντελεσθ ή μέχρι της 11 Οκτωβρίου 1960.

3. Οἱ κατά την ισχύν του παρόντος συνταξιούχοι έχοντες τελείει γάμον μετά την έξοδον εκ της ασφάλισως και μη εκπληρώσαντες τας προς τὸ Ταμείον εκ του λόγου τούτου ύποχρεώσεις των, ύποχρεοῦνται, όπως τήν εν άρθρῳ 12 του παρόντος ύποχρεωτικὴν εισφοράν καταβάλωσιν εντός έννέα

μηνών από της ισχύος του παρόντος, άλλως οὐδὲν δικαίωμα δημιουργείται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 41.

Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμενοι, τὸ πρῶτον δικολάβοι ὥς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, δὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα συντάξεως, εἰ μὴ μόνον μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὸν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην χρόνον. Οἱ πρὸ τῆς ὥς ἄνω χρονολογίας μέλλοντες νὰ ἐξέλθουν τῆς ἀσφαλίσεως δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης χρόνον, ὅστις καὶ δὲν θεωρεῖται χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 42.

Οἰκογένειαι ἐμπίσθων ἡσφαλισμένων ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν πρὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος πενταετίαν, συνεπείᾳ παύσεως ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἕνεκα ταύτης, ἐφ' ὅσον ἐθεβαίωθη τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δὲν εἶχον δὲ χρόνον ἀσφαλίσεως παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου, δύνανται ν' ἀναγνωρίσῃ δι' ἐξαγορᾶς χρόνον προϋπηρεσίας ἴσον πρὸς τὸν ἐλλείποντα διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου χρόνου ἀσφαλίσεως πρὸς ἀπονόμην συντάξεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 43.

Αἱ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ἡσφαλισμέναι, ἀποχωροῦσαι τῆς ὑπηρεσίας δικαιουῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 15 ἐτῶν ἐάν εἴναι ἑγγαμιοὶ ἢ ἐν χρεῖᾳ ἢ ἐν διαζεύξει μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

Ἄρθρον 44.

1. Αἱ ἀφορώσα: τὸν καθορισμὸν τῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ ἁρθρου 19 τοῦ παρόντος, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεων, πλὴν τοῦ ἐδαφ. στ' τῆς παρ. 1 αὐτοῦ, ὅπερ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ Ν. 2112)1952.

2. Αἰτήσεις περὶ ἀπονόμης συντάξεως, ἐφ' ὅσον τὸ εἰς ταύτην δικαίωμα ἐγεννήθη πρὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος δάδει τῶν καταργουμένων διατάξεων, κρίνονται συμφώνως πρὸς αὐτάς.

Ἄρθρον 45.

Αἱ ὑπὸ τῶν περιληφθέντων εἰς τὴν ἀσφάλισιν δυνάμει τῶν ἁρθρων 5 καὶ 6 τοῦ Ν. 2112)1952, πάσης φύσεως ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον, δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἀντιστοίχου προσαυξήσεως λόγῳ καθυστέρήσεως καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν τούτων.

Ἄρθρον 46.

Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 6)8 Ἰουνίου 1936 Β.Δ. κυρωθεὶς Ὁργανισμὸς τοῦ Ταμείου, ὥς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως,

διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, δυνάμενος νὰ τροποποιῇται διὰ Β. Δ)τος πρὸς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 47.

Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἐν ἁρθροῖς 13, 23, 24 καὶ 35 τοῦ παρόντος προδλεπομένων Β. Δ)των, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἀπὸ 17)22 Μαρτίου 1939, 15)24 Μαΐου 1939 καὶ 6)11 Σεπτεμβρίου 1939 Β. Διατάγματα, ὥς καὶ αἱ ἐάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἄρθρον 48.

Αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ γεγεννημένων μὲν ἀλλὰ μήπω κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος παραγραφειῶν ἀξιώσεων κατὰ τοῦ Ταμείου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κατὰ τὰς προϋχούσας διατάξεις ὑπολειπόμενος χρόνος παραγραφῆς συμπληροῦται ἐνωρίτερον τοῦ ἐν τῷ παρόντι ὀριζομένου βραχυτέρου τοιούτου, ἡ παραγραφή συμπληροῦται ἅμα τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος.

Ἐὰν ὁ κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι χρόνος παραγραφῆς εἶναι βραχύτερος ἀπὸ τὸν κατὰ τὰς προϋχούσας διατάξεις τοιούτου, ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ὑπολογίζεται ὁ βραχύτερος, ἄρχεται δὲ ἀπὸ ταύτης.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κατάργησις Νόμων.

Ἄρθρον 49.

Κατὰργεῖται: Ὁ Α. Ν. 1621)1939 πλὴν τῶν ἁρθρῶν 24 καὶ 28, τὰ ἁρθρα 31, 32 καὶ 33 τοῦ Α. Ν. 1752)1939, ὁ Α. Ν. 2237)1940, ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 2682)1940, ὁ Α. Ν. 2732)1940, τὸ Ν. Δ. 83)1941, τὰ ἁρθρα 4 καὶ 5 τοῦ Ν. Δ. 159)1941, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 216)1941, τὸ Ν. Δ. 306)1941, τὸ Ν. Δ. 601)1941, τὸ Ν. Δ. 645)1941, τὸ Ν. Δ. 722)1941, τὸ Ν. Δ. 842)1941, τὸ Ν. Δ. 899)1941, τὸ Ν. Δ. 1017)1942, τὸ Ν.Δ. 1139)1942, τὸ Ν. Δ. 1439)1942, τὸ Ν. Δ. 1471)1942, τὸ Ν. Δ. 1847)1942, τὸ Ν. Δ. 2189)1943, ὁ Ν. 238)1943, ὁ Ν. 292)1943, ὁ Ν. 348)1943, ὁ Ν. 691)1943, ὁ Ν. 800)1943, ὁ Ν. 820)1943, ὁ Ν. 840)1943, ὁ Ν. 855)1943, ὁ Ν. 1029)1943, ὁ Ν. 1154)1944, ὁ Ν. 1358)1944, ὁ Ν. 1359)1944, ὁ Ν. 1530)1944, ὁ Ν. 1815)1944, ὁ Α. Ν. 967)1946, ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 220)1947, διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς διορισθσομένους παράδρους καὶ δικαστικούς ἀντιπροσώπους τοῦ Ταμείου Παρακατωθηκῶν καὶ Δανείων, τὸ Ν. Δ. 285)1947, ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου μόνου τοῦ Α. Ν. 699)1948, ὁ Ν. 2112)1952, πλὴν τοῦ ἁρθρου 19, τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 2184)1952, τὸ Ν. Δ.

2494)1953, το Ν. Δ. 3791)1957, ως και πάσα διάταξις αντικείμενη εἰς τὸν παρόντα ἢ ἀναγόμενη εἰς ἀντικείμενον ρυθμιζόμενον διὰ τοῦ παρόντος, τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁμῶς, χάσει τῶν χαταργουμένων διατάξεων, κτηθέντα δικαιώματα δι' ἀναγνώρισεως αὐτῶν πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἢ ἄλλης παροχής, ὡς καὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, δὲν διίγονται, αἱ δὲ ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις κρίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2.

Ἰσχύς Νόμου.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν ἁρθρῶν 7 παρ. 1Α ἐδ. ε', 10, 11, 12, 23 παρ. 8, 29 παρ. 8, 34, 35, 40 καὶ 41, δὴν ἡ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 καὶ τοῦ ἐδ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 10, οὗτινος ἡ ἰσχύς ἄρχεται μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικωτέρων διατάξεων αὐτοῦ, ἐφαρμόζεται ἡ ἰσχύς οὐσα Νομοθεσία.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βασ. Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1960,

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1960.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλῶν μέσων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 400
2. » » » Β'	250
3. » » » Γ'	200
4. » » » Δ'	400
5. » » Παράρτημα	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	500
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 20.—
2. » » » Β'	12.50
3. » » » Γ'	10.—
4. » » » Δ'	20.—
5. » » Παράρτημα	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	25.—
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	100.—

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἀνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 τροποποιήσεων	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	500
8. Τῶν αποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως ἡμερησίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν αποφάσεων περὶ παρόχης ἀδείας ἡμερησίων τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιοδικῶν στοιχείων	2.000

10. Τῶν περὶ παρόχης πληρέφουσιστος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν ἑταιρειῶν	Δρχ. 1.000
11. Τῶν αποφάσεων περὶ συγχωνύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμησέως περιουσιακῶν στοιχείων	500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν υδάτων	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5 %.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἀπὸ τοῦ ἐποδιδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΠΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποπύλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ